ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῆ:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἑξάμηνος	» 5	Ἑξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΒ' ΑΡΙΘ. 574

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 18ῃ Ἀπριλίου 1917.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΥ ΛΟΓΟΥ

Τὴν καθιερωμένην πεζότητα τῶν ἑκάστοτε ἐναρκτηρίων λόγων τοῦ Νομοθετ. Συμβουλίου ἐποίκιλε κατὰ τὴν ἄρτι ἀρξαμένην σύνοδόν του ἡ ἀναδρομὴ καὶ μνεία τῆς σεισαχθείας τοῦ Σόλωνος, τῆς παραδεδομένης ἐπισκέψεώς του εἰς Κύπρον καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, τοῦθ' ὅπερ ὑπέμνησε τοὺς παναρχαίους δεσμοὺς τῆς νήσου ταύτης πρὸς τὴν διὰ πάντων τῶν αἰώνων πνευματικὴν ἑστίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὰς εὐκλεεστάτας καὶ ἰοστεφάνους Ἀθήνας διὰ τοῦ Σόλωνος, καὶ τοῦτο διὰ τοῦ ἑλληνικωτάτου βασιλέως τῶν Σόλων Φιλοκύπρου.

Τὴν εὐάρεστον ταύτην εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀντιπροσώπους ἀναδρομὴν ἐποιήσατο ἡ Α. Ἐξοχότης, βεβαίως, ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὴν εὔνοιαν αὐτῶν πρὸς τὸ «Περὶ ἀνακουφίσεως τῶν ἀναξιοχρέων ὀφειλετῶν» εἰσηγούμενον νομοσχέδιον, καὶ ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι θὰ τύχῃ τοῦτο ὅλης τῆς προσοχῆς καὶ τῆς συμπαθείας αὐτῶν, οὐχ ἧττον δὲ ὑπεκκαλεῖ παρά τε τῷ ἑλληνικῷ λαῷ καὶ τοῖς ἀντιπροσώποις αὐτοῦ προαιωνίους πόθους καὶ ἀναπτερώνει ζωηρὰς καὶ ἀκοιμήτους ἐλπίδας αὐτῶν, παρέχει δὲ τὰ μάλιστα εὔλογον ἀφορμὴν ὅπως διατυπωθῶσιν ἐν τῇ ἀπαντήσει καὶ διακηρυχθῶσι τὰ ἐθνικὰ δίκαιά του καὶ γένηται ἔντονος ἔκκλησις εἰς τὰς ἐπὶ τῷ παρόντι δεινοτάτῳ πολέμῳ διακηρυχθείσας ἀρχὰς περὶ τῶν δικαίων καὶ τῆς ἐλευθερίας πάντων τῶν λαῶν.

Ἐν τῇ μνημονευομένῃ νομοθετικῇ ἐργασίᾳ ὑπάρχουσί τινα νομοσχέδια μεγάλην κεκτημένα σπουδαιότητα, ἐν οἷς τὸ «περὶ ἀνακουφίσεως τῶν ἀναξιοχρέων ὀφειλετῶν» τὴν πρώτην πρέπει νὰ καταλάβῃ θέσιν.

Ὁ γεωργικὸς κόσμος ὑπόκειται εἰς οἰκονομικὰς καταστροφὰς συχνότερον ἢ ὁ ἐμπορικός, διότι αἱ συγκομιδαί του ἐξήρτηνται ὡς τὰ πολλὰ ἀπὸ τῆς τυφλῆς καὶ ἀλόγου φύσεως, εἰς τὴν ἰδιοτροπίαν τῆς ὁποίας ἐμπιστεύεται οὗτος ὅλας τὰς δαπάνας καὶ τοὺς κόπους τῆς καλλιεργίας του, καὶ περιέρχεται συχνὰ εἰς οἰκονομικὰς δυσχερείας, αἵτινες ἀναγκάζουσιν αὐτὸν νὰ προσφεύγῃ εἰς δάνεια, ἅτινα ἐπιτυγχάνει ὑπὸ ὅρους βαρυτάτους, ὧν ἕνεκα πολλοὶ γεωργοὶ ὀφείλεται καταντῶσιν εἰς ἀληθῆ ἰσόβιον δουλείαν πρὸς τοὺς δανεισιάς αὐτῶν.

Εἶνε δίκαιον ὅθεν καὶ συμφέρον εἰς τὸν τόπον ὅπως ὁ ἅπαξ ἀναξιόχρεως γενόμενος ὀφειλέτης γεωργὸς νὰ ὑφίσταται ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας του, ὡς τοῦτο συμβαίνει ἐν παρομοίᾳ περιπτώσει διὰ τοὺς ἐμπόρους, καὶ νὰ ἦνε ἐφεξῆς ἐλεύθερος ὅπως ἐπιδοθῇ μετὰ νέας ζέσεως καὶ ζήλου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσίν του.

Διὰ συντόνου καὶ περιεσκεμμένης μελέτης ἐν ἐπιτροπείᾳ καὶ διὰ δημοσίας συζητήσεως θὰ ἐξευρεθῇ βεβαίως τρόπος ἵνα καὶ τὰ κεκτημένα δικαιώματα τῶν δανειστῶν παραμείνωσι σεβαστὰ καὶ ἰσχυρά, καὶ ὁ τελικὸς σκοπὸς τοῦ Νομοσχεδίου εὐοδωθῇ πρὸς γενικὴν ἀνακούφισιν τοῦ γεωργικοῦ κόσμου.

Τὸ περὶ ἀγροφυλακῆς νομοσχέδιον ἐπαναφέρει τὸ σπουδαιότατον διὰ τὸν τόπον ζήτημα εἰς τὴν μελέτην τοῦ Νομοθ. σώματος, καὶ πρέπει νὰ τύχῃ τῆς συντόνου προσοχῆς αὐτοῦ. Ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἰδιοκτησίαν εἶνε παρ' ἡμῖν χαλαρός, πολὺ χαλαρός, διὰ διαφόρους λόγους καὶ πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ οὕτος διὰ παντὸς νομίμου τρόπου.

Ἐν Κρήτῃ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἰδιοκτησίαν ὑπῆρχε διὰ λόγους τοπικοὺς καὶ ἱστορικοὺς πολλῷ χαλαρώτερος καὶ ἐπὶ τῆς Γεν. Διοικήσεως τοῦ κ. Ρούφου εἶχε θεσπισθῇ νόμος περὶ ἀγροφυλακῆς, ὅστις διεφημήθη ἐν καιρῷ ὅτι ἐγένετο ἐπιτυχὴς καὶ ἀποτελεσματικός. Ἂν πράγματι ἐγένετο τοιοῦτος ἐν Κρήτῃ, ὅπου ἡ ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς ξένης ἰδιοκτησίας εἶχε καταντήσει ἁνίατος ἕξις, εἶνε βεβαιότατον ὅτι ἡ ἐφαρμογή του παρ' ἡμῖν, θὰ συνεπαγάγηται τὰ ἄριστα ἀποτελέσματα.

Ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις προβάλλεται ὑπὸ τῆς Α. Ἐξοχότητος ὡς ἀνυπέρβλητον πρόσκομμα κατὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ «Περὶ παιδείας Νόμου» πρὸς χρηματικὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἐπὶ τούτοις ἡ ἀξίωσις τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐξασκῇ μείζονα ἐπὶ τῆς Παιδείας ἔλεγχον, καθόσον καὶ μεγαλειτέρους θὰ ἀνελάμβανεν ὑποχρεώσεις περὶ τὴν εἴσπραξιν τοῦ ἀναγκαιοῦντος διὰ τὴν Παιδείαν χρήματος.

Πέρα τοῦ σιενοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῶν Σχολείων δὲν εἶνε διατεθειμένος νὰ δεχθῇ ὁ τόπος οὐδεὶς, περὶ πλείστου ποιούμενος τὴν ἐλευθερίαν καὶ αὐτενέργειαν τῆς ἐθνικῆς παιδείας.

Ἄστοχον καὶ ἀσύμφορον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως θεωροῦμεν τὴν πολλαχόθεν προτεινομένην μετατροπὴν τῶν σχολικῶν τελῶν εἰς ἔμμεσον φόρον, καὶ τοῦτο διότι δὲν λαμβάνουσιν οὗτοι ὑπὸ σοβαρὰν σκέψιν καὶ μελέτην τὰς ἰδιαζούσας πολιτικὰς συνθήκας ὑφ' ἃς διάγομεν καὶ τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν βλέψεις.

Ταῦτα ὑπαγορεύουσιν ὅπως ἑκάστη ἐν τῷ τόπῳ ἐθνότης φέρῃ τὰ ἴδια βάρη καὶ τὰς ἰδίας εὐθύνας ἐν τῷ ὁρόμῳ τῆς προόδου καὶ τῆς προκοπῆς αὐτῆς, καὶ τοῦτο διότι διαφωνοῦσιν αὗται καὶ διΐστανται περὶ τὰ ἰδεώδη αὐτῶν, καὶ ἡ ἐκνίκησις καὶ εὐόδωσις τούτων ἐξήρτηται ἀπὸ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς φιλοπατρίας ἑκάστης τούτων.

Πρὸς πολλοῖς ἄλλοις γνωστοῖς ἤδη ἐν τῷ παρελθόντι, ἔχομεν ὡς ἔνδειξιν προφανῆ καὶ νομοσχέδιόν τι, ὅπερ πέρυσιν εἶχε προταθῇ παρ' Ἕλληνος ἀντιπροσώπου, ἐμφανέστερον δεικνύον τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, ἐφ' ὅτου δὲ νιοθέτησεν αὐτὸ ἡ Κυβέρνησις διατυποῦσα τοῦτο ὑπὸ γενικὴν καὶ ἀόριστον μορφήν, κρυπτομένη ὅμως ὄπισθεν τοῦ δακτύλου της.

Οὐδένα λανθάνει ποῦ σκοπεῖ τὸ νομοσχέδιον «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ παιδείας νόμου» προνοοῦν περὶ θρησκευτικῶν κοινοτήτων ἄλλων ἢ τῶν Μουσουλμανικῶν καὶ Ἑλληνορθοδόξων.

Αἱ ὑπονοούμεναι κοινότητες δὲν ἔχουσιν ἐν τῷ τόπῳ τὴν μόνιμον ἐγκατάστασιν καὶ ἡ ἀριθμητικὴ δύναμίς των κυμαίνεται ὑπὸ διαφόρων περιστατικῶν οὐδ' εἰσφέρουσιν εἰς τὰς δημοσίας προσόδους ὡς ἀκίνητοι ἀνάλογα ποσὰ πρὸς τὰ τῶν μονίμων κοινοτήτων, ἵνα ἔχωσι καὶ δικαίωμα ἐπὶ τῶν προσόδων τούτων οἱονδήποτε, πᾶσα δὲ ὑπάρχει πιθανότης δυνάμει τῆς προτεινομένης τροποποιήσεως τοῦ περὶ παιδείας νόμου ὑπὲρ τῶν νέων τούτων κοινοτήτων νὰ ἀπαιτηθῶσι ποσὰ πολλῷ μεγαλείτερα τῶν σήμερον προνοουμένων ἐπὶ ζημίᾳ οἰκονομικῇ τῆς παιδείας τῶν ἐπικρατουσῶν καὶ μονίμων κοινοτήτων.

Ἐὰν ἡ Κύπρος εἶχε συντελεσμένην ἰὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς, πᾶσαν προσοχὴν, συνδρομὴν καὶ βοήθειαν θὰ παρεῖχεν ἄσμενος καὶ πρόθυμος εἰς χειμαζόμενα φυλετικὰ στοιχεῖα· ὑφ' ἃς ὅμως αὕτη διατελεῖ σήμερον συνθήκας ἡ σύνεσις καὶ ἡ πρόνοια ἐπιβάλλουσι πᾶσαν ἐπιφύλαξιν καὶ τοιαύτην ἀπαιτεῖ ὁ τόπος παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ.

Οὔτε ἰσχυρὰ οὐδὲ βάσιμα εἶνε ὅσα προβάλλεται ἡ Α. Ἐξοχότης πρὸς τροποποίησιν τοῦ περὶ ἐκλογῆς Μουχταρῶν Νόμου, ὅσα δὲ ἔγραψε πρὸ δύο ἐτῶν ὁ ἐντ. Ἀρχιδικαστὴς περί τινος Μουχτάρου, ἀφορμὴν ἔχουσιν ἐσφαλμένας πληροφορίας ὡς ἐδόθησαν αὗται ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου, ἐν ᾧ πράγματι τὰ βαθύτερα αἴτια τῆς ἐχθρότητος κατὰ τοῦ Μουχτάρου ἐκείνου καὶ ἐν τέλει τοῦ φόνου κατ' αὐτοῦ ἦσαν ἄλλα φύσεως ἠθικῆς, εἶνε δὲ πολὺ ἐπισφαλὴς ἡ γενίκευσις τῶν σκέψεων καὶ κρίσεων ἀπὸ μεμονωμένων γεγονότων καὶ τούτων μὴ ἐξηκριβωμένων ἐπαρκῶς. Καὶ τὸ ἔλεον ἐπιχείρημα καθ' ὃ δῆθεν οἱ τοκισταὶ ἐκτίγονται καὶ ὡς Μουχτάραι δὲν εἶνε ἐντελῶς ἀκριβές· τοὐναντίον μάλιστα, σήμερον οἱ εὐπορώτεροι τῶν κατοίκων ἀποφεύγουσι νὰ ἀναλάβωσι τὰ ὀχληρὰ καθήκοντα τοῦ Μουχτάρου καὶ ἐπιζητοῦσι ταῦτα κυρίως ὅσοι ἔχουσιν ἀνάγκην τῶν μικρῶν προσόδων ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τούτου, ὥστε ν' ἀκούονται μᾶλλον παράπονα ὅτι ἐπικρατοῦσι κατὰ τὰς ἐκλογὰς μουχταρῶν τὰ ἀκτήμονα ὡς τὰ πολλὰ στοιχεῖα.

Ἡ ἐξάσκησις τῶν ἐλευθεριῶν, μεγάλων ἢ μικρῶν συνεπάγεται καί τινας παρεκτροπὰς αἵτινες σὺν τῷ χρόνῳ ἀραιοῦνται καὶ παύουσιν.

Ἡ ἐγκληματικότης ἔχει τὰ αἴτια ἀλλαχοῦ καὶ οὐχὶ εἰς τὰς κοινοτικὰς ἢ ἄλλας γενικὰς ἐκδηλώσεις καὶ ἡ ἄρσις τούτων πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ ἄλλως καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν κοινοτικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ.

ΛΟΓΟΣ

ΤΗΣ Α. Ε. ΤΟΥ Μ. ΑΡΜΟΣΤΟΥ

ΑΠΑΓΓΕΛΘΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΟΘ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Συνόδου, τῇ 11ῃ Ἀπριλίου 1917, ἡμέρᾳ Τρίτῃ.

ΕΝΤΙΜΟΙ ΚΥΡΙΟΙ ΝΟΜΟΘΕΤΑΙ,

Πολλὴν αἰσθάνομαι εὐχαρίστησιν, συναντῶν τὸ νέον συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ Σύνοδον καὶ συγχαίρω τοῖς Ἐντίμοις Αἱρετοῖς Μέλεσιν ἐπὶ τοῖς ἀποτελέσμασι τῆς Γενικῆς Ἐκλογῆς. Τὸ παρὸν Συμβούλιον εἶνε τρίτον, ἐν ᾧ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρακάθημαι ἐκ δὲ τῶν πρὸ δεκαετίας δώδεκα ἐν αὐτῷ Αἱρετῶν Συναδέλφων μου τέσσαρες μόνον ἀπομένουσι νῦν. Γηθοσύνως δὲ χαιρετίζω τὰ νέα Μέλη ἐν ταῖς ἕδραις αὐτῶν καὶ ὡς γνωρίζων αὐτὰ προσωπικῶς, πέποιθα, ὅτι θὰ ὦσι ἄξιοι κληρονόμοι τῶν παραδόσεων τοῦ Συμβουλίου τούτου, ὅπερ, παρ' οἱασδήποτε, ἐν αὐτῷ, ἀναφυομένα διογνωμίας, ἔχει, ἀείποτε, διατρέψει, ὡς ἡ ἐμὴ πεῖρα δεικνύει, ἐπὶ πνεύματι ἀξιοπρεποῦς ἀβροφροσύνης καὶ ἐπὶ τῷ ἐξ ὅλων αὐτοῦ τῶν τμημάτων διακαεῖ αὐτοῦ πόθῳ τῆς ὡς κάλλιστα προαγωγῆ τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ.

Τὸ νομοσχέδιον τῆς Χρήσεως μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς συνήθους τοῦ ἔτους δαπάνης τεθήσεται ἐνώπιον ὑμῶν, κατὰ τὸ εἰωθός, ἅμα τῇ πρώτῃ εὐκαιρίᾳ θὰ ἐπακολουθήσῃ δ' αὐτῷ τὸ Νομοσχέδιον τῆς Χρήσεως τῶν Περισσευμάτων, ἅμα ὡς τὰ τούτου καθ' ἕκαστα προσδιορισθῶσι τελειωτικῶς.

Ἐν τοῖς νομοθετικοῖς μέτροις, ἅτινα πρώιμον θὰ καταλάβωσι θέσιν ἐν τῷ προγράμματι τῆς παρούσης Συνόδου, εἶνε καὶ τὰ ἀκόλουθα·—

Δύο τροποποιητικὰ περὶ Δημοτ. Συμβουλίων καὶ Δημαρχείων νομοσχέδια, τὸ μὲν σκοποῦν νὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν ὑπὸ τῶν δημαρχείων διακατεχὴν ἀκινήτου περιουσίας, τὸ δὲ παρέχον τοῖς Δημάρχοις προσθέτους ἐξουσίας ἐν τῇ ὡς πρὸς τὰς ἀγυιὰς ἐνεργείᾳ αὐτῶν.

Νομοσχέδιον περὶ ἐξακριβώσεως τῆς Ταυτότητος τῶν Πεφυλακισμένων, σκοποῦν τὴν νομιμοποίησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐπιστημονικῶν ἀρχῶν τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητος.

Νομοσχέδιον περὶ τοῦ Συγγραφικοῦ Δικαιώματος, ὅπερ τυγχάνει ἀναγκαῖον, ἵνα ὁ τοπικὸς νόμος τεθῇ ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ τῆς περὶ τοῦ Συγγραφικοῦ Δικαιώματος Αὐτοκρατορικῆς Πράξεως, τῆς ἐπὶ τὴν Κύπρον ἐκτεινομένης.

Τροποποιητικὸν τοῦ Ἐμπορικοῦ Κώδικος Νομοσχέδιον, σκοποῦν τὴν διὰ τῆς νομιμοποιήσεως τοῦ ἐνεχυριασμοῦ τῶν μετοχῶν τῶν ἑταιρειῶν διευκόλυνσιν τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν.

Νομοσχέδιον περὶ Διαθέσεως τῆς Κυθηρικῆς Περιουσίας, σκοποῦν τὴν διακανόνισιν τῆς πωλήσεως τοῦ μοναδικοῦ ἐνεργητικοῦ οἱουδήποτε ἐν Κύπρῳ διαλελυμένων ἐχθρικῶν ἐμπορικῶν οἴκων.

Νομοσχέδιον περὶ τῆς προστασίας τῶν Γυναικῶν καὶ τῶν Νεανίδων διὰ τὴν ὡς πρὸς τὴν ἀξιόποινον πρᾶξιν τῆς προαγωγείας ἐνέργειαν,

Νομοσχέδιον περὶ τῆς ὑπὸ Κυβερνητικῶν Λειτουργῶν (δι' Ἀκινήτου Περιουσίας) παροχῆς ἀσφαλείας, σκοποῦν τὴν προστασίαν τοῦ συμφέροντος τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἀνίσχυον ἰδιοκτησίαν, προσφερθεῖσαν εἰς ἐγγύησιν παρὰ τῆς πιστῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑπαλληλικῶν καθηκόντων.

Νομοσχέδιον, τροποποιητικὸν τοῦ περὶ Περιστάσεως τοῦ Κυνηγίου καὶ τῶν Ἀγρίων Πτηνῶν Νόμου, προνοοῦν περὶ μονίμων, πρὸς διατήρησιν τοῦ κυνηγίου, ἐπιπεφυλαγμένων περιοχῶν καὶ νομιμοποιοῦν τὴν ὑπό τινας διάρρους, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς γεωργίας, θήραν τῶν ἀποδόχρεων κορωνῶν.

Νομοσχέδιον περὶ τῶν Ναυτιλιακῶν Τελῶν, σκοποῦν τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀπὸ ἀτμοπλοΐων παραλημπτῶν ἐμπορευμάτων τῆς ἐπιβαρύνσεως εἰς αὐτὰ διὰ παρόντων λιμενικῶν τελῶν.

Νομοσχέδιον περὶ Προλήψεως Πυρκαϊῶν, σκοποῦν τὴν περιστολὴν τῶν εἰς ἰδιωτικὰς γαίας καὶ ἰδιωτικὰ δένδρα ὡς ἐπίσης καὶ δημόσια δάση κινδύνων, τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἀδιακρίτως ἀνάψεως πυρᾶς.

Νομοσχέδιον, τροποποιητικὸν τοῦ περὶ Κανονισμῶν τῶν Τελωνιακῶν Τελῶν καὶ τῶν Ἐμμέσων Φόρων Νόμου, σκοποῦν τὴν παροχὴν τῇ Κυβερνήσει τῆς ἐξουσίας τοῦ χορηγεῖν, ὅταν παιτῶσι τοῦτο τὰ γενικὰ τῆς Νήσου συμφέροντα, ἀδείας ἐξαγωγῆς ξυλείας, ξυλανθράκων, κουσοξύλων, φρυκίου καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων.

Νομοσχέδιον περὶ Ἰατρικῆς Ἐγγραφῆς, καθορίζον καὶ προφυλάττον τὴν θέσιν τῶν πρακτόρων ἰατρῶν ἐν ᾧ συμφέροντι τοῦ κοινοῦ καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος.

Τροποποιητικὸν Νομοσχέδιον περὶ Συνελεύσεων, πρὸς διαφύλαξιν εὐλόγων τῶν δικαιωμάτων ὑπαλλήλων πρώην τοιούτων τῆς Πολιτικῆς Ὑπηρεσίας, ἅτινα, νῦν, ἐτικινδυνεύονται ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας.

Νομοσχέδιον, τροποποιητικὸν τῶν περὶ Παιδείας Νόμων, προτιθέμενον τὴν ἐπανόρθωσιν ἐλαττωμάτων, ὑπαρχόντων ἐν ταῖς εὐκολίαις, τοῖς ἐν τῷ ὑφισταμένῳ νόμῳ, ὑπὲρ τῶν ἄλλων θρησκευτικῶν κοινοτήτων ἢ τῆς Μουσουλμανικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χριστιανικῆς, σκεπτομένοις.

Νομοσχέδιον, τροποποιοῦν τὸν περὶ τῶν Χωριτικῶν Ἀρχῶν Νόμον, τεθήσεται ἐνώπιον ὑμῶν. Εἶνε πανθομολογούμενον, ὅτι τὸ παρὸν σύστημα τῶν ἀνὰ διετίαν ἐκλογῶν, ὑφ' ὃ ὁ τὰς πλείστας λαμβάνων ψήφους γίνεται μουχτάρης, ἀδυνατεῖ, πολλάκις, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν διορισμὸν τοῦ καταλληλοτάτου διὰ τὴν ἰσχυρὰν θέσιν ταύτην καὶ εἶνε καὶ ἄλλως τὸ σῴζον εὐκταῖον σύστημα. Ὁ Ἀρχιδικαστὴς ἔγραφε, πρὸ διετίας, ἐν ἐκθέσει περὶ τῆς ἐγκληματικῆς στατιστικῆς· «Ἡ ἐκλογὴ τῶν χωριτικῶν λειτουργῶν εἶνε γόνιμος πηγὴ ἐγκλήματος..... Καὶ οὐ μόνον εἰ ἐκλεγόμενοι τυγχάνουσιν ἀκατάλληλοι διὰ τὴν εἰς ἣν ἀνυψοῦνται κοινωνικὴν θέσιν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔφεσις τῆς ἐκλογῆς ἐξεγείρει, ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, πάθη καὶ ἐχθρότητας, αἵτινες ἀποβαίνουσιν, ὡς τὰ πολλά, αἰτία ἐγκλήματος.» Ὑπεδείχθη δ' ἐν τῇ περὶ Κύπρου Ἐτησίᾳ Ἐκθέσει τοῦ 1914—15, ἐν ᾗ παρατίθενται αἱ τῆς Αὐτοῦ Ἐντιμότητος παρατηρήσεις, ὅτι ὁ τοκιστὴς τοῦ χωρίου ἐξασφαλίζει πολλάκις ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν ἐκλογὴν καὶ τότε, δυνάμει τοῦ ὑπουργήματος αὐτοῦ, αὐτῷ ἀνήκει ἡ ἐκτέλεσις ἀποφάσεων, ἃς αὐτὸς ἔχει ἐπιτύχει κατὰ συγχωριτῶν αὐτοῦ. Ἐν μιᾷ τοῦ εἴδους τούτου ὑποθέσει; δικαιοθεσίᾳ, ἀπεδείχθη, ὅτι ὑπῆρχον ἐξ ἢ ἑπτά, τοὐλάχιστον, ἄτομα, ἅτινα ἐνεδείχετο νὰ πυροβολήσωσι κατὰ τοῦ Μουχτάρου, ὅστις ἠναγκάζετο νὰ ζητῇ ἀστυνομικὴν προστασίαν κατὰ τὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ εἰς τὸ καφεῖον μετάβασιν, καίτοι αὐτὸς ὁ μουχτάρης εἶνε νόμῳ περιβεβλημένος τὰς ἐξουσίας τοῦ ζαπτιέ. Ἐν πολλαῖς δὲ προσφάτοις περιστάσεσι, αἱ ἐν τῷ χωρίῳ φατρίαι καὶ δυνάμεις ἐξηφάλισαν, μετ' ὀλίγας ἑβδομάδας, τὴν ἀπαλλαγὴν μουχταρῶν, οὓς εἶχεν ἀποβῆ ἐμὸν καθῆκον νὰ ἀποβάλω ἐκ τοῦ ὑπουργήματος αὐτῶν ἐπὶ κακῇ διαγωγῇ, κατόπιν ποινικῆς κατασκοπείας ἢ ἄλλως πως. Αὕτη εἶνε κατάστασις πραγμάτων, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ νὰ ἐξακολουθήσῃ.

Τὸ ἐνώπιον δ' ὑμῶν τεθησόμενον νομοσχέδιον ἔσται δοκιμαστικοῦ χαρακτῆρος. Καὶ πιστεύω μὲν, ὅτι εἶνε κοινὴ δοξασία, ὅτι δέον νὰ εἰσαχθῇ σύστημά τι ἐξωτερικῆς ἐξ ὡρισμένου ἀριθμοῦ προσώπων, προτεινομένων ἢ ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν χωρικῶν, ἐπιλογῆς, ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν, ἀφ' ἑνὸς μὲν, νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ἄριστον μέσον τῆς ὑπὲρ τῶν χωρικῶν διατηρήσεως τῆς ἐκλογικῆς ἀρχῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ, νὰ περισταλῇ, εἰς τὸ κατώτατον ὅριον, ἡ ἐκ τῆς ψηφοθηρίας προστριβὴ καὶ ἐξασφαλισθῇ ἡ τε ἐπάρκεια τῶν μουκταρῶν καὶ ἡ ἐνδελέχεια τῆς τοῦ ὑπουργήματος αὐτῶν διακατοχῆς, χωροθσιν εἰσηγήσεις. Ὡς δ' ἡ ἐμὴ διδάσκει με πεῖρα, ἡ τῶν καθ' ἕκαστα τῶν θεμάτων τούτων ἐπωφελεστάτη σκέψις εἶνε ἡ ἐν Ἐκλεκταῖς Ἐπιτροπείαις τοῦ Συμβουλίου τούτου γινομένη, ἐν αἷς πᾶσα ἀπόψις τῶν πολυπλόκων τοπικῶν ὑποθέσεων δύναται νὰ τύχῃ ἐλευθέρας, ἐν ἀνεπισήμῳ τρόπῳ συζητήσεως καὶ ἐν αἷς δύνανται νὰ προετοιμασθῶσι λύσεις διὰ τὴν τελικὴν τοῦ Συμβουλίου ἀπόφασιν.

Ὁ περὶ τῶν Ἀγροφυλάκων Νόμος καταδικάζεται ὑπὸ πάντων ἐν γένει ὡς μὴ ἱκανοποιητικός, τὸ δὲ σύστημα τοῦ διορισμοῦ τῆς ἐποπτείας καὶ τῆς πρωμῆς, τὸ ἐνδαλαμβανόμενον ἐν τῷ 14ῳ Νόμῳ τοῦ 1909, ἔχει ἐλεχθῇ ὡς ἐλαττωματικὸν καὶ ἀνεφάρμοστον. Νέον δέ τι σχέδιον, ὅπερ ἔχει ὑποτυπωθῇ ὑπὸ πεπειραμένου ἐπισήμου μέλους τοῦ Συμβουλίου τούτου, ἔχει ἐπισπάσει ὑπὲρ ἑαυτοῦ κατ' ἀρχήν, τὴν ἐν μεγάλῳ μέρει ἐποδοχὴν τῶν περὶ αὐτοῦ ἐρωτηθέντων ἀρμοδίων προσώπων καὶ νῦν τοῦτο διαγράφεται ἐν Νομοσχεδίῳ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου μέλους· ὅπερ θέλει εἰσαγάγει αὐτὸ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνῃ. Προκύπτουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ τούτῳ διάφορα ζητήματα δυσχερείας, ἡ δ' εἰσαγωγὴ αὐτοῦ θέλει ἐξυπηρετήσει ἓν τοὐλάχιστον, ἐπωφελῆ σκοπόν, τὴν ἐξακρίβωσιν δηλονότι, καὶ γενικῶς καὶ ἐν ἐκλεκτῇ Ἐπιτροπείᾳ τῶν γνωμῶν τῶν Μελῶν τοῦ Συμβουλίου τούτου.

Λυποῦμαι διότι, ἐν ταῖς παρούσαις πολεμικαῖς περιστάσεσι, δὲν ἠδυνάτον νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ ὑπὲρ περιεκτικῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ περὶ Παιδείας Νόμου γενικὴ εὐχή. Μεγάλαι αὐξήσεις ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς παιδείας δαπάνῃ καὶ μεταβολαὶ ἐν τῇ τῆς δαπάνης

ταύτης, μεταξὺ τῆς γενικῆς φορολογίας καὶ τῆς τοπικῆς; ἐπιβαρύνει συνεπάγουσι πολλὰ οἰκονομολογικὰ καὶ διοικητικὰ ζητήματα. Τὰ προβλήματα ταῦτα οὐδαμῶς εἶσιν ἰδιάζοντα τῇ Κύπρῳ διατελοῦσι δὲ νῦν ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ πολλὴν συζήτησιν. Ἀλλ' ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, οὐδέποτε ὑπῆρξεν οἱαδήποτε διχογνωμία περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπαναλαμβανομένης ἐν τῇ περὶ Παιδείας Ἐκθέσει, τῇ συνταχθείσῃ ἐν ἔτει 1913 ὑπὸ τῶν Κυρ. Τάλβοτ καὶ Καίηπ, ἤτοι, δηλονότι, ὅτι ἡ δαπάνη τοῦ προϊόντος οἱουδήποτε εἴδους γενικῆς φορολογίος (εἴτε ἀμέσου εἴτε ἐμμέσου) πρέπει κατ' ἀνάγκην, νὰ διατελῇ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς τὰ χρήματα ἐξευρισκούσης καὶ συλλεγούσης Κυβερνήσεως. Ἡ δὲ διατήρησις τοῦ τοπικοῦ ἐλέγχου συνεπάγεται τὴν διατήρησιν τῶν τοπικῶν συνεισφορῶν καὶ ἡ βελτίωσις τῶν μισθῶν τῶν ὑπὸ τοπικὸν ἔλεγχον εὑρισκομένων διδασκάλων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν τοπικῶν συνεισφορῶν. Ἐλπίζω, ὅτι τὰ Ἐντιμα Μέλη θὰ δράξωνται εὐκαιριῶν κατὰ τὰς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσεις τοῦ Συμβουλίου τούτου ἢ ἐν εἰδικοῖς ψηφίσμασι, πρὸς παροχὴν στοιχείων πρὸς λύσιν, ἅμα ὡς αἱ περιστάσεις τὸ τρίψωσι, τοῦ ζητήματος τῆς παιδείας.

Ἐνώπιον ὑμῶν τεθήσεται νομοσχέδιον περὶ Ἀκουφίσεως τῶν Ἀναξιοχρέων Ὀφειλετῶν. Ὁ σκοπὸς τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νόμου τούτου εἶνε νὰ θεραπευθῶσι τὰ κακὰ, ἅτινα περιγράφονται ἐν προοιμίῳ ἐτησίᾳ ἐκθέσει τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ ἐξ ἧς ἀποσπῶ τὰς ἀκολούθους περιόδους· «Ἐν Κύπρῳ, ὁ ὀφειλέτης οὐδέποτε εἶνε ἐλεύθερος. Ἐπὶ δεκαπέντε ἔτη, ὅ,τι δήποτε κερδηθῇ ὑπ' αὐτοῦ δύναται νὰ γένηται κατασχετὸν ὑπὸ τοῦ πιστωτοῦ καὶ τὸ τοιοῦτον δύναται νὰ συνεχισθῇ καὶ ἐπὶ μακρότερον ἔτι χρόνον, Ὡς ἐπακολούθημα τοῦ τοιούτου μεταχειρισμοῦ, ἐπέρχεται ἡ μετανάστευσις τοῦ λαοῦ . . . . . .

Ὁ νόμος τοῦ περιορισμοῦ τῶν πράξεων εἶνε τοιοῦτος, ὥστε, ἐάν τις, ἅπαξ, περιπέσῃ εἰς χρέος, μένει πάντοτε ἐν χρέει, πλὴν ἐὰν δυνηθῇ νὰ ἐκτίσῃ τό τε κεφάλαιον καὶ τὸν τόκον. Ὁ περιπίπτων εἰς χρέος καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἐκτίσῃ αὐτό, περιέρχεται εἰς θέσιν δουλείας πρὸς τὸν πιστωτὴν αὐτοῦ...

Μεταβολὴ τις τοῦ νόμου, ὅστις ἐπιτρέπει τὴν κατάστασιν ταύτην τῶν πραγμάτων ἥτις ἀπειλεῖ ἐκ τῆς χώρας ἀνθρώπους σωματικῶς ἱκανοὺς καὶ φέρει τὰ εἰρημένα ἐπακόλουθα, πρέπει, ἐπειγόντως, νὰ ἀπαιτηθῇ.» Τὸ μέτρον ὅπερ παρουσιασθήσεται ὑμῖν, βασίζεται ἐπὶ ἀρχῶν, αἵτινες ἔχουσιν ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σόλωνος. Παρεκτὸς δὲ τοῦ ὅτι ὁ Σόλων πρωτίστως ἐπεσάχθειαν ὅτι διαγραφὴν τῶν χρεῶν ἦτις ἐστὶ πατροπαράδοτον σύμβολον ἀρχαίου ἔθους οὐ ἰσοδύναμόν τι ἐλπιστέον ὅτι θέλουσι παράσχει τὰ πρόσφατα ἐκ τοῦ πολέμου κέρδη τῶν Κυπρίων γεωργῶν, ἐθέσπισεν ἐπίσης ἵνα, τοῦ λοιποῦ μηδεὶς ὀφειλέτης περιάγεται εἰς κατάστασιν προσωπικῆς ἀπὸ τοῦ πιστωτοῦ αὐτοῦ ἐξαρτήσεως. Καὶ ἀφῆκε μὲν τὰ ἐπιτόκια νὰ προσδιορίζωνται διὰ τῆς ἐλευθέρας συναλλαγῆς ἦσαν δὲ ταῦτα πολλάκις κεθ' ὑπερβολὴν ὑψηλὰ ἀλλὰ μὲ ἀ τὰς ἁπλᾶς μὲν ἀλλ' ἀποτελεσματικὰς αὐτοῦ μεταρρυθμίσεις οὐδὲν τῶν κακῶν, ἅτινα τόσον γενικῶς ἐπεκράτουν πρὸ τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ ὑπέστατο πλέον. Εἶνε δ' ἐν τῇ Ἀθηναϊκῇ οἰκονομικῇ ἱστορίᾳ γεγονὸς ἀξιοσημείωτον, ὅτι κατὰ τὸ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ὅτε προσήχθη πρότασις περὶ τοῦ εἰς τοὺς ἐλευθέρους γεωμόρους περιορισμοῦ τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος πέντε μόνον χιλιάδες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἱκανοποιήσωσι τὸν ἀπαιτούμενον τοῦτον ὅρον. Μνηστέον δὲ ὅτι ὅ,τε, κατὰ πρῶτον εἰσήχθησαν αἱ μεταρρυθμίσεις τοῦ Σόλωνος, αὗται συνήντησαν πολλὴν ἀνανίωσιν καὶ ὅτι κατ' ἀκολουθίαν, ὁ Σόλων κατέλιπε τὰς Ἀθήνας ἐπὶ δέκα ἔτη καὶ ἐγένετο δεκτὰς μετὰ τιμῆς παρὰ τοῦ Βασιλέως Φιλοκύπρου ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἥτις ἐλπιστέον, ὅτι θέλει μετὰ πτερόδον 25 ἀῶνων, ἀκολουθήσει, ἐν ᾧ ζητήματι τῆς ἐπανορθώσεως τῶν ἀναξιοχρέων ὀφειλετῶν τῇ οἰκονομικῇ ἐκείνου δ.δασκάλᾳ. Οὐδαμῶς δ' ὁ νόμος οὗτος σκοπεῖ νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὰ νόμιμα συμφέροντα τῶν πιστωτῶν ἢ εἰς τας ἐν τῇ ἐργασίᾳ συναλλαγὰς τῶν ἡμερῶν. Ὁ Νόμος τῆς Κύπρου καθιστᾷ δυνατὸν τῷ πιστωτῇ τὴν λῆψιν βαρίως ἐπὶ τῶν χρημάτων τόκου καὶ ὅπου ὑπάρχει κίνδυνος, ἐπιβάλλεται γενικῶς τόκος πρὸς 12 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἢ πλέον. Καὶ εἶνε μὲν δίκαιον ὁ πιστωτὴς νὰ λαμβάνῃ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτρεπόμενον ὑψηλὸν τόκον ὅταν ἐὰν τὸς δανείζῃ πραγματικῷ ἀνθρώπῳ διότι, ἐν τοιαύταις περιπτώσει διακρίνει τὸν κίνδυνον τῆς πρὸς ἀπόδοσιν τῶν ὀφειλομένων ἀδυναμίας τοῦ φειλέτου. Ἀλλ' ὅταν ἐπὶ τέλους συμβῇ ὥστε ἰδιαίτερός τις ὀφειλέτης νὰ ἀδυνατῇ πράγματι, νὰ ἀποδώσῃ τὸ χρέος αὐτοῦ πρέπει νὰ ἀνομολογηθῇ, ὅτι ὁ δοὺς αὐτῷ πίστιν ἀπέτυχεν ἐν τῇ κερδοσκοπίᾳ αὐτοῦ καὶ ὅ,τι δέον νὰ ἦνε δυνατὴ ἡ ἀναθεώρησις τῆς θέσεως. Ὁ πιστωτὴς ζημιοῖ τὴν πολιτείαν ἐὰν ἐπ' ἀόριστον τηρῇ τὸν ὀφειλέτην του ἀνάπηρον καὶ ἀνοτεθαρρημένον, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ παραδίδῃ τὸ κρατόν του εἰς τὸν πιστωτήν του εἰς τὰς τιμὰς τούτου καὶ δὲν ἔχει νὰ προσδοκᾷ εἰμὴ ἰσόβιον ἀγγαρείαν καὶ ἐξάρτησιν ἢ τὴν μετανάστευσιν εἰς τὴν ξένην. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐπιτρέπει εἰς τὸν Κύπριον ὀφειλέτην, ὅστις ἔχει τιμίως προσπαθήσει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, ἀλλ' ὅστις κατ' ἀτυχίαν, δὲν ἔχει δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ αὐτὰς, νὰ παραδίδῃ τὰ ἑαυτοῦ ὑπάρχοντα εἰς τὸν πιστωτὴν αὐτοῦ καὶ νὰ ἐπιχειρῇ ἐκ νέου, ὡς ἐλεύθερος ἀνὴρ, τὴν ἐξεύρεσιν πόρου ζωῆς ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ πατρίδι.

Εὐελπιστῶ, ὅτι αἱ διασκέψεις ὑμῶν, ἐν τῷ Νομοθετικῷ τούτῳ Συμβουλίῳ, θὰ συμβάλωνται, ὑπὸ τὴν καθοδηγίαν τῆς ΘείαςΠρονοίας, ὡς ἄριστα εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου. Καὶ νῦν, κηρύττω, ἐν ὀνόματι τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Ε', τὴν ἔναρξιν τῆς Συνόδου ταύτης τοῦ Συμβουλίου.

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ

Η ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ ΑΠΕΞΕΝΩΣΕ ΦΥΣΙΚΟΝ ΣΥΜΜΑΧΟΝ ΤΗΣ

Β'.

—Ἡ στάσις τῆς Ἑλλάδος παρεξηγήθη.—Ἀόριστοι ὑποσχέσεις τῶν Συμμάχων.—Συνέχεια τῶν Συμμαχικῶν σφαλμάτων.—Μεταστροφὴ τῆς ἐν Εὐρώπῃ κοινῆς γνώμης.—Ἡ θετικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος.

—Ἡ στάσις τῆς Ἑλλάδος παρεξηγήθη.

Ἡ κατάστασις ἀπέβη τραγικωτέρα ὑπὸ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἠρμηνεύθη ἡ ἄρνησις αὕτη τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἐθεώρουν μέχρι τοῦδε τὴν Ἑλλάδα ὡς ἀφωσιωμένην εἰς τὸν ἀγῶνά των, οἱονεὶ ἀκαθόριστον ἐνεργητικὸν ὅπερ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιήσωσιν ὁσάκις ἤθελον.

Ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη συνέπεια ὑπῆξε πλῆγμα εἰς τοὺς ὑπολογισμούς των. Ἀντὶ ὅμως ν' ἀναγνωρίσουν τὰς φυσικὰς συνεπείας τῶν λαθῶν των, ἔδοσαν ἀγρίαν διέξοδον εἰς τὴν ὀργίλην αὐτῶν ἀπαγοήτευσιν καὶ ἀπέδοσαν τὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς φαῦλα ἐλατήρια. Εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς των ὁ φόβος τοῦ θανάτου ἀπέβη συνώνυμος τῷ φιλογερμανισμῷ καὶ διὰ τὸ Λονδῖνον καὶ τοὺς Παρισίους ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος κατέστη εἶδος λακὲ τοῦ Καΐζερ κρεμάμενος ἀπὸ τῆς ποδιᾶς τῆς σύζυγου του *

Ἡ διανοητικὴ τύφλωσις ἐκείναν οἵτινες διέβλεπον εἰς τὸν γιγαντόσαμον, πείσμονα τοῦτον στρατιώτην γερμανικὸν ὑπεῖκον εἰς τὰ ἐκ Γερμανίας κελεύσματα εἶνε μία ἀπὸ τὰς μάλλον πολυκρότους ἱλαροτραγῳδίας τῆς ἐποχῆς μας. Ὁ πόλεμος ὅμως ἐκδικᾶται τὸ κωμικὸν καὶ ἡ πεπλανημένη αὕτη ἀντίληψις περὶ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐστοίχισε πολὺ ἀκριβὰ εἰς τοὺς ὑπηκόους του.

Ἐνταυτῷ ὅμως οἱ Σύμμαχοι ἔπραττον ὅ,τι δυνατὸν νὰ δικαιώσωσι τὰς Ἑλληνικὰς ἀμφιβολίας περὶ τῆς ἱκανότητός των, πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος. Μετὰ δίμηνον βραδύτητα μεικτὸς Ἀγγλογαλλικὸς στρατὸς ἐπετεύθη ἀπὸ ξηρᾶς κατὰ τῶν Δαρδανελλίων. Οἱ Τοῦρκοι ὅμως ἐχρησιμοποίησαν καλῶς τὸν καιρόν των. Ἡ ἐπίθεσις ἐγένετο κατὰ πρωτοφανῶς ἀνόητον τρόπον, καὶ πυρὰ τὸν λαμπρὸν ἡρωϊσμὸν δὲν ἐπέδειξαν τὰ Συμμαχικὰ στρατεύματα ἔγεινε μετ' ὀλίγον φανερὸν ὅτι τὰ Δαρδανέλλια ἦσαν ἀπόρθητα. Αὐτὴ ἀκριβῶς ἦτο ἡ πρόρρησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐπιτελείου κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μαρτίου. Εἶχον ὑποδείξει δὲ τὸν μόνον κατάλληλον τρόπον, δηλ. ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῆς Βουλγαρίας.

Ἡ Συνεννόησις ἀνέλαβεν ὅθεν τώρα νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὸ σχέδιον τοῦτο, καὶ ἐζητήθη ἡ Ἑλληνικὴ συνδρομή. Ὁ νέος πρωθυπουργὸς κ. Γούναρης ἐξέφρασε κατ' ἀρχὴν τὴν προθυμίαν του ἀλλ' ἐζήτησεν ἐγγυήσεις τινάς. Ἡ Ἑλλάς, εἶπε, δὲν ἠδύνατο νὰ ἑνωθῇ μετὰ τῶν Συμμάχων προτοῦ εἴτε ἤθελε καὶ ἡ Βουλγαρία προσχωρήσῃ πρὸς τοὺς Συμμάχους εἴτε οἱ Σύμμαχοι ἤθελον ἀποστείλει ἐπαρκεῖς δυνάμεις πρὸς σύντριψιν τῶν συνηνωμένων δυνάμεων τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Τουρκίας. Ὁ κ. Γούναρης ἐζήτησεν ὡσαύτως ρητὰς ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἐν Εὐρώπῃ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους καὶ καθορισμὸν τῶν ζωνῶν αἵτινες θὰ παρεχωροῦντο εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

—Ἀόριστοι ὑποσχέσεις τῶν Συμμάχων.

Δέον νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ Σύμμαχοι εἶχον δώσῃ ὑποσχέσεις ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, καθ' ἣν ἐζητήθη ἡ Ἑλληνικὴ συνδρομὴ ἤτοι κατὰ Μάρτιον. Αἱ ὑποσχέσεις ἦσαν συντεταγμέναι ἐν γλώσσῃ ἥτις ἄφιεν νὰ ὑποτίθενται πολλά, ἀλλ' ἦσαν ἐστερημέναι σαφηνείας. Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἤρεσκε τοῦτο, διότι ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι δύο ἀπαιτητικοὶ μνηστῆρες τῶν ἑδαφῶν τῆς Μ. Ἀσίας, ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Ἰταλία. Ἀπὸ τὰς τελευταίας ἀποκαλύψεις τῆς Ρωσ. Κυβερνήσεως ἐμάθομεν ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν περὶ που ἐγένοντο τελειωτικαὶ συμφωνίαι μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας περὶ παραχωρήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Μικρασιατικῶν νομῶν εἰς τὴν Ρωσίαν. Ἡ ἐποχὴ αὕτη ἦτο ὡσαύτως ἐκείνη, καθ' ἣν ἐγένετο προσέγγισις μεταξὺ Συμμάχων καὶ Ἰταλίας. Δέον ὡσαύτως νὰ ἐνθυμώμεθα ὅτι οὔτε ἡ Ρωσία εὑρίσκετο εἰς ἐγκαρδίους σχέσεις μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Αἱ μετὰ τῆς Ἰταλίας ἰδίᾳ Ἑλληνικαὶ σχέσεις ἦσαν πολὺ κακαὶ καὶ ὑπῆρχεν ἔνδειξις ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ ἐχειροτέρευον ἔτι μᾶλλον. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἐκπλησσώμεθα ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐδίσταζε νὰ αἱματοκυλίσῃ τὴν Ἑλλάδα ἐξυπηρετοῦσα τοὺς Συμμάχους κινδυνεύουσα νὰ ἴδῃ ἑαυτὴν μετὰ τὸν πόλεμον κατέχουσα μὲν γενικάς τινας ὑποσχέσεις περὶ ἀντισηκωμάτων, αἵτινες ὅμως θὰ ἠδύναντο νὰ σμικρυνθῶσιν εἰς τὸ ἐλάχιστον μεταξὺ τῆς ἐκτεταμένης ρωσικῆς ζώνης πρὸς τὰ βόρεια τῆς Μ. Ἀσίας καὶ μιᾶς ἐξίσου εὐρείας Ἰταλικῆς ἐπιρροῆς εἰς τὰ νότια. Οἱ φόβοι τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως δὲν ἐξηλείφθησαν βεβαίως, διότι δὲν κατώρθωσαν νὰ λάβουν ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν παρὰ τῆς Συνεννοήσεως εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο.

Κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1915 ἐγένοντο αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαί. Τὰ ἀποτελέσματα ἔδειξαν καθαρὰ τὰ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ὁ τόπος διηρέθη κατὰ λόγον τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων καὶ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως του. Αἱ νῆσοι καὶ αἱ παραθαλάσσιοι πόλεις αἵτινες εὐημέρουν μεγάλως ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τῶν ὁποίων ἡ εὐημερία ἐξηρτῆτο καθ' ὁλοκληρίαν ἐκ τῶν θαλασσίων δυνάμεων ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς οὐδετερότητος. Ἡ δὲ Μακεδονία, ἥτις ἦτο ἐκτεθειμένη εἰς ἐχθρικὴν ἐπιδρομὴν, ἐκηρύχθη ἐν σώματι ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ Βενιζέλος δὲν ἔπαυσε νὰ ἦνε κεκηρυγμένος ἀπροκαλύπτως ὑπὲρ τοῦ πολέμου, ἀφοῦ ὡμολόγησεν ὅτι αἱ περιστάσεις ἤλλαξαν ἀπὸ τοῦ Μαρτίου καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἂν ἐπανήρχετο εἰς τὴν ἀρχὴν θὰ καθωδηγεῖτο ὑπὸ τῶν περιστάσεων.

Αἱ συμπάθειαί του ἐντούτοις ἦσαν γνωσταί, καὶ ἀφοῦ ὁ Βενιζέλος ἐκέρδισε διὰ μικρᾶς πλειονοψηφίας, ἐγένετο δῆλον ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἠνύει μᾶλλον τὴν ἀνάθεσιν τῶν τυχῶν του εἰς χεῖρας τοῦ Βενιζέλου.

—Συνέχεια τῶν Συμμαχικῶν σφαλμάτων.

Ὁ Βενιζέλος ἀνέλαβε τὴν ἀρχὴν ἐν Ἀθήναις, καὶ πρὶν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πρωθυπουργίαν, ἡ Ἑλλὰς ἐτραχήθη πάλιν ὑπὸ γέου κεντήματος τῶν Συμμάχων.

Ἡ διπλωματία τῶν Συμμάχων πρὸ πολλοῦ προσεπάθει νὰ κερδήσῃ ὑπὲρ αὐτῶν τὴν Βουλγαρίαν. Τόσον ἡ Ἑλλὰς ὅσον καὶ ἡ Σερβία εἶπον εἰς τὴν Συνεννόησιν νὰ μὴ πιστεύῃ εἰς τὴν Βουλγαρικὴν πανουργίαν, καὶ τὰ γεγονότα κατόπιν ἀπέδειξαν ὅτι ὁ Τσάρος Φερδινάνδος ἔκτοτε εἶχε δώσει ὑποσχέσεις εἰς τοὺς Τεύτονας.

Ἀλλ' «ἡ πονηρὰ ἀλώπηξ» τῆς Βαλκανικῆς ἔπαιζε τὸ παιγνίδιον μετὰ μεγάλης τέχνης καὶ ἐξηπάτησε τοὺς Συμμάχους. Τὸ χειρότερον ἐπῆλθεν ὅτε τὴν 3 Αὐγούστου αἱ Δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως ἐπληροφόρησαν τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ὅτι εἶχον παραχωρήσει εἰς τὴν Βουλγαρίαν μέγα μέρος τῆς Σερβικῆς Μακεδονίας ὡς καὶ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας ὡς ἀντάλλαγμα τῆς Βουλγαρικῆς προσχωρήσεως. Ἡ ἐκπληκτικὴ αὕτη ἀνακοίνωσις ἐπέσκηψεν ὡς βόμβα ἐν μέσῳ τῶν ἀτυχῶν Ἑλλήνων.

Ὅλοι των, ἄνευ κομματικῆς διακρίσεως ὑπεστήριζον ὅτι ἡ ἀκεραιότης τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Σερβικῶν συνόρων ἦτο ἀνάγκη διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἡ Θεσσαλονίκη ἀπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ κινδύνου. Διὰ τοῦτο συνωμολογήθη καὶ ἡ μετὰ τῆς Σερβίας συνθήκη τῷ 1913.

Καὶ ἰδοὺ ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν Ἑλλήνων διέθεντο ἐδάφη ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Μακεδονίᾳ, χωρὶς νὰ ἔχουν κανὲν πρὸς τοῦτο δικαίωμα. Τὴν παραχθεῖσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐντύπωσιν εὐκόλως δύναταί τις νὰ φαντασθῇ. Αἱ χείρισται ὑπόνοιαι τῶν οὐδετεροφίλων ἐπεκυροῦντο καὶ κραυγαὶ λύσσης ἠγέρθησαν παντοχόθεν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης δυνάμεθα ν' ἀνεύρωμεν τὰ ἴχνη τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἀντιανταντικῆς καὶ φιλογερμαν. μερίδος, ὑποστηριζομένης καὶ ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς προπαγάνδας, ἥτις ἐνεφανίσθη ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς τοῦ πολέμου, ἥτις ὅμως μέχρι τοῦδε εἰργάσθη μετὰ μικρᾶς μόνον ἐπιτυχίας.

Ἴνα ἐννοήσῃ τις τοὺς λόγους τῆς διαγωγῆς ταύτης τῶν Συμμάχων, ἀνάγκη νὰ σημειώσῃ τὴν στάσιν τόσον τῶν Συμμαχικῶν κυβερνήσεων ὅσον καὶ τῆς Συμμαχικῆς γνώμης.

Οἱ ἡγέται τῆς Συνεννοήσεως εἶναι ἄνθρωποι πρακτικοὶ καὶ δὲν πολυσκοτίζονται μὲ λεπτολογίας περὶ δικαίου. Ἕνεκα τούτου ἦτο ἀναπόφευκτον ὅπως «τὰ δίκαια τῶν μικρῶν ἐθνῶν» ἐπιδεικνύωνται περισσότερον εἰς τὰς προκηρύξεις ἢ εἰς τὰ μυστικοσυμβούλιά των. Ἐπίσης, ἀφοῦ ὁ Βενιζέλος καὶ οἱ ὀπαδοί του διεκήρυσσον ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὤφειλε πάσῃ θυσίᾳ νὰ διατηρήσῃ τὴν εὔνοιαν τῶν Συμμάχων, οἱ διπλωμάται τῆς Συνεννοήσεως ἐδικαιοῦντο νὰ πιστεύσουν ὅτι ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν ἔπραττον, ἡ Ἑλλὰς θὰ ὑπέκυπτεν ἄνευ σοβαρᾶς ἀντιστάσεως. Ταὐτοχρόνως ὅμως θὰ ἐδίσταζον νὰ προβῶσιν εἰς τὰ ἔσχατα, ἂν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν μετεβάλλετο ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας ταύτας ὁ φιλελληνισμὸς ὑπεχώρει εἰς αἴσθημα ὀργῆς ἀναμείκτου μετὰ περιφρονήσεως. Μὴ ἀνταποδίδουσα ἀρχαίας εὐεργεσίας ἡ Ἑλλὰς χαρακτηρίζετο ἀνανδρος, ἄπιστος, σχεδὸν παθολογική *

Τοῦτο δὲ ἐφιλοτεχνήθη καὶ ἡ ἐνδιαφέρουσα θεωρία ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἦτο ποσῶς ἀνεξάρτητος χώρα, ἀλλ' ἐν Ἀγγλικὸν προτεκτοράτον καὶ ὡς τοιαύτη ὑπεχρεοῦτο νὰ συμμορφώσῃ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν της πρὸς τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Συμμάχων *

Μεταστροφὴ τῆς ἐν Εὐρώπῃ κοινῆς γνώμης.

Ἐν γένει ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Εὐρώπῃ ἀπένιψε τὰς χεῖρας ὡς πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ προδιετέθη ὅπως ἐπιδοκιμάσῃ πᾶν αὐτηρὸν μέτρον ὅπερ θὰ μετρήσῃ ἡ διπλωματία.

Ὅτε ὁ Βενιζέλος ἀνῆλθεν εἰς τὴν πρωθυπουργίαν κατ' Αὔγουστον, φανερὰ ἐπεκράτει χρῖσις. Ἡ Μεγάλη Τευτονικὴ προσβολὴ ἐν Ρωσίᾳ ἔθεσε τοὺς Μοσχοβίτας προσωρινῶς ἐκτὸς μάχης, αἱ δὲ Κεντρικαὶ Δυνάμεις ἐπωφελήθησαν τὴν χρυσῆν ταύτην εὐκαιρίαν ὅπως συντρίψουν τὴν Σερβίαν εἰς κόνιν καὶ ἀνοίξουν τὸν σπουδαιότατον δρόμον πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Ἀνατολήν. Ἐνώπιον τοῦ κολοσσιαίου τούτου κινδύνου, τί ὤφειλε νὰ πράξῃ ἡ Ἑλλάς; Ἐὰν ἐγίνετο τὸ θέλημα τοῦ Βενιζέλου, ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐπολέμει. Μολονότι ἐταλαντεύθη ὀλίγον, ὑπὸ τῆς Συμμαχικῆς νότας τῆς 3ης Αὐγούστου, ὁ Βενιζέλος ἐν τούτοις ἔμεινε πιστὸς εἰς τὰς πεποιθήσεις του, καὶ ἐπέμενεν ὅτι, ἀδιάφορον τί θὰ συνέβαινεν, ἡ Ἑλλὰς ὤφειλε νὰ σταθῇ παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν θαλασσίων Δυνάμεων καὶ μᾶλλον ὤφειλε νὰ διατρέξῃ πάντα κίνδυνον ἢ νὰ παραμείνῃ οὐδετέρα ἀδρανοῦσα καθ' ὃν χρόνον ἡ Σερβία συντρίβετο ὑπὸ τοῦ Τευτονοβουλγαρικοῦ συνασπισμοῦ. Ἡ κρῖσις ἐξερράγη εἰς τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου ὅτε ἡ Σερβία ἀπετάθη πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὅπως τὴν βοηθήσῃ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ κινδύνου. Ὁ Βενιζέλος εἶχεν ἤδη κινητοποιήσῃ τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν, ἐπέτρεψε τὴν ἀπόβασιν τῶν Ἀγγλογαλλικῶν στρατευμάτων ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀρκεσθεὶς εἰς μίαν ἐπὶ τοῦ χάρτου διαμαρτυρίαν διὰ τὴν παραβίασιν ταύτην τῆς Ἑλληνικῆς οὐδετερότητος καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Βασιλέα νὰ ἄρχισῃ τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις. Οἱ οὐδετερόφιλοι ἀντέστησαν μετὰ λύσσης εἰς τὴν πολιτικὴν ταύτην, καὶ ἀγρία συζήτησις ἐγένετο ἐν τῇ Ἑλληνικῇ βουλῇ. Ἀλλ' ὁ Βενιζέλος ἔτυχε τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ μεγαλειτέρου μέρους τῶν βουλευτῶν.

Τότε ἐπενέβη ὁ Βασιλεύς. Ὡς καὶ κατὰ Μάρτιον, οὕτω καὶ τώρα συνεκάλεσεν ἀνακτορικὸν συμβούλιον ἐστρατηγῶν καὶ πολιτικῶν, ἡ δὲ πλειονοψηφία ἀπεφάνθη κατὰ τοῦ πολέμου. Τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον ἀπεφάνθη ὅτι ἡ καταστροφὴ τῆς Σερβίας ἦτο βεβαία. Ὅτι πρὸ τῆς Γερμανικῆς μηχανῆς ἥτις πρὸ μικροῦ διὰ τῆς Γαλικίας εἰσήλασεν εἰς τὴν καρδίαν τῆς Πολωνίας, τώρα μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Βουλγαρικοῦ πλευροκοπήματος ἡ Σερβία ταχέως θὰ κατέρρεεν. Οἱ Σύμμαχοι δὲν εἶχον στρατὸν ἐν Σερβίᾳ οὔτε ἐπαρκῆ διαθέσιμα στρατεύματα.

Τὸ νὰ κατέλθῃ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸν πόλεμον ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἦτο τὸ αὐτὸ ὡς ἐὰν συνεμερίζετο τὴν τύχην τῆς Σερβίας, καὶ τοιαύτην καταστροφὴν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἠρνήθη νὰ ἐπιτρέψῃ ἕνεκα τούτου ὁ Βενιζέλος παρητήθη ἐκ νέου, ἡ Βενιζελικὴ Βουλὴ διελύθη καὶ οὐδετερόφιλον ὑπουργεῖον ἀνέλαβε τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας.

Ἡ θετικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ Σύμμαχοι ἔπραξαν ὅ,τι δυνατὸν πρὸς ἀποσόβησιν τῆς καταστροφῆς ταύτης. Ἡ Ἀγγλία προέβη μέχρι τοῦ νὰ προσφέρῃ τὴν Κύπρον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' εἰς μάτην. Ὡς εἶχε προῖδει τὸ Ἑλλην. Ἐπιτελεῖον, ἡ Σερβία ταχέως συνετρίβει καὶ αἱ ἀσθενεῖς ἀγγλογαλλικαὶ ἐνισχύσεις, αἵτινες εἶχον σταλῇ εἰς Σερβίαν διὰ Θεσσαλονίκης τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ταχέως ἐξεδιώχθησαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν μεθόριον. Ἐνταῦθα ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἔκαμε μίαν ἐσχάτην ἀπεγνωσμένην προσπάθειαν ὅπως προφυλάξῃ τὴν Ἑλλην. Μακεδονίαν ἀπὸ τῆς φρικα

τοῦ προσκηνίου, ἐκατέρωθεν δὲ αὐτοῦ ἵσταντο ὅ τε δευτεραγωνιστὴς καὶ ὁ τριταγωνιστής. Διʼ αὐτὸ οὐδέποτε ἐξέρχεται ὁ πρωταγωνιστὴς εἰς τὸ προσκήνιον ἐκ τινος τῶν πλαγίων θυρῶν, πάντοτε δὲ διὰ τῆς μέσης ἢ βασιλείας πύλης...— Ὡς πρὸς τὸν δευτεραγωνιστὴν δὲ καὶ τριταγωνιστήν, ἕνεκα τῆς συμβολικῆς σημασίας, ἦν εἶχεν ἑκατέρα τῶν πλαγίων πυλῶν, ἀνεφύοντό τινες δυσκολίαι, ἀλλʼ οἱ τραγικοὶ προσηκόντως ἐπλήρουν πᾶσας τὰς ἐξωτερικὰς ταύτας συνθήκας....»

Οἱ ὑποκριταὶ ὅθεν τηροῦσι τὴν τάξιν ἕκαστος ἐν συμμετρίᾳ ἣν βλέπομεν εἰς τὰ συμπλέγματα ἢ παραστάσεις ἐπὶ τῶν τυμπάνων τῶν ἀετωμάτων, ὅπου ἐν τῷ μέσῳ ἵσταται ὀρθιος ὁ πρωτεύων θεὸς ἢ ἥρως καὶ ἑκατέρωθεν τούτου ἀμέσως δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰ δευτερεύοντα καὶ τριτεύοντα πρόσωπα, ἅτινα ἀπομακρύνονται πρὸς τὰς γωνίας καθόσον ἡ σημασία των εἶνε μικροτέρα.

Οὐδέποτε ἄρα ἡ πρωταγωνιστροῦσα Ἠλέκτρα δύναται νὰ καταλίπῃ τὴν πρωτεύουσαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ προσκηνίου θέσιν αὐτῆς εἰς δευτεραγωνιστήν, ἥκιστα δὲ νὰ τεθῇ ὀπισθεν ἀσήμου προσώπου καὶ ἐξαφανισθῇ αὐτη ἐπὶ τοῦ προσκηνίου εὑρισκομένη· τοιοῦτο τι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ ἀρχαῖος τραγικὸς ποιητής, ἀδύνατον δὲ νὰ ἐπιτρέψωσιν οἱ ἀρχαῖοι θεαταί.

Ἵνα δικαιολογήσῃ ἡ διεύθυνσις τὴν σπουδαίαν ἀβλεψίαν ἣν ἐπεκρίναμεν ἔγραψε τάδε:

«Δὲν εἶνε δὲ ὀρθὴ καὶ ἡ ἀντίληψις τοῦ «Κ. Φ.» ὅτι ἡ Ἠλέκτρα ἔδει νὰ τοποθετηθῇ μεταξὺ Παιδαγωγοῦ καὶ Κλυταιμήστρας, διότι ἐν τῇ ψυχικῇ συντριβῇ της ἀποχωρεῖ μὲν Ὀρέστης, ἀλλὰ ταῦτο δὲν σημαίνει ὅτι εἶνε ξένη καὶ ἀδιάφορος πρὸς τὰ ἀγαλλόμενα τοῦ παιδαγωγοῦ. Ἡ αἰσθητικὴ καὶ ἡ ψυχολογία λέγει ὅτι ἡ μεγάλη καὶ κεραυνοβόλος λύπη καθιστᾷ ἀνοὸν καὶ ἀφάλαυτον τὸν πάσχοντα· παράδειγμα ἡ βασίλισσα Εὐρυδίκη ἐν Ἀντιγόνῃ ἥτις μαθοῦσα τὴν αὐτοκτονίαν τοῦ υἱοῦ της Αἵμονος, χωρὶς νὰ εἴπῃ ἢ νὰ δείξῃ τὰς σπαρασσούσας αὐτὴν λύπας ἀπέρχεται, δηθεν ἥρεμος, ἵνα ἀπαγχονισθῇ μετʼ ὀλίγον

Ἀλλὰ θὰ ἦτο ματαιοπονία νὰ ἐπιμείνῃ τις εἰς τόσον λεπτὰ ζητήματα».

Ἐν τούτοις ἂν ἐπέμενε καὶ προσεῖχε περισσότερον εἰς ὅσα ἔγραψεν ἡ ἀξιότ. διευθύνσις τοῦ Π. Γυμνασίου δὲν θὰ περιέπιπτεν εἰς πλάνας καὶ ἀντιφάσεις ἃς θὰ πειραθῶμεν νὰ δείξωμεν τῶρα.

Ἂν ἀληθῶς ἔπρεπε νὰ παραμείνῃ ἡ Ἠλέκτρα ἐνεὶ καὶ ἀσάλευτος ἐπὶ τοῦ προσκηνίου ἔπρεπε νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ θέσει πρωταγωνιστοῦ καὶ οὐχὶ νὰ μετακινηθῇ καὶ κρυβῇ ὄπισθεν τοῦ παιδαγωγοῦ ἐξαφανιζομένη πως ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τῶν θεατῶν, τοῦθʼ ὅπερ ἀντίκειται εἰς τοὺς παραδεδεγμένους κανόνας περὶ ὧν εἴπομεν ἀνωτέρω καὶ εἰς τὰς ἕξεις τῶν τότε θεατῶν, διότι τὸ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον συγκεντροῖ πάντοτε τὸ ἐνδιαφέρον ὅλον καὶ τὴν προσοχὴν τῶν θεατῶν, καὶ θὰ ἦτο ἄτοπον νὰ κρυβῇ εἰς τὰ νῶτα τοῦ παιδαγωγοῦ, καὶ ἐκεῖθεν ἔπειτα, ὥς τι μανισμένον παιδάριον νὰ στιχομυθῇ πρὸς τὴν μητέρα του ὡς ἑξῆς:

Ἠλέκτρα: Οἴμοι τάλαινα· νὺν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
Ὀρέστα τὴν σὴν συμφοράν, ξβʼ ὡʼ ἔβαν πρὸς τῆσδʼ ὄβριζει μητρός, ἀρʼ ἔχει καλῶς;

Κλυταιμ. Οὐτοι, κακὸς δʼ ὡς ἔχει, καλῶς ἔχει.

Ἠλέκτρα. Ἄκουε, Νέμεσιν τοῦ θανόντος ἄρτιως.

Κλυταιμ. Ἤκουσεν ὧν δεῖ, κἀπαχθόρωσεν καλῶς.

Ἠλέκ. Ἔβριζε νῦν γὰρ εὐτυχοδατυγάνεις.

Κλυταιμ. Οὐκουν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε;

Ἠλέκ. πεπαύμεθʼ ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σὲ παύσομεν.

. . . . . .

Ἂς φαντασθῇ ὁ ἀναγνώστης τὴν Ἠλέκτραν, πρωταγωνιστοῦσαν μάλιστα ἐκ τῶν ὀπισθίων τοῦ παιδαγωγοῦ οὕτω στιχομυθοῦσαν πρὸς τὴν δευτεραγωνιστοῦσαν μητέρα της Κλυταιμήστραν καὶ ἐν μέσῳ τῷ προσκηνίῳ σοβοῦσαν, ἵνα ἀναλογισθῇ τὴν ἄμετρον ἀτοπίαν, ὅταν μάλιστα ἐνθυμηθῇ πόσον δυσκίνητα ἦσαν τὰ πρωταγωνιστοῦντα καὶ τἆλλα πρόσωπα τότε ὡς φέροντα κοθόρνους, προσωπίδας, προστερνίδια, προγαστρίδια, χειρίδας καὶ ἀναξυρίδας κ. ἄ. ὥστε νὰ μὴ εἶνε πιστευτὸν ὅτι ἡ Ἠλέκτρα κατέλιπε τὴν πρωτεύουσαν θέσιν αὐτῆς ἐξαφανιζομένη καὶ στιχομυθοῦσα ὕστερον ἐξ ὄπισθεν τοῦ παιδαγωγοῦ ἢ ἐπανερχομένη εἰς τὴν θέσιν της τοῦθʼ ὅπερ θὰ ἦτο δυσχερές· ἄγνοια μόνον πλήρης τῶν τῆς ἀρχαίας τραγῳδίας θὰ ἐπέτρεπε τηλικαύτην ἀτοπίαν.

Ἄτοπος ὅλως καὶ ἄκαιρος εἶνε ἡ παραπομπὴ εἰς τὴν παρʼ Ἀντιγόνῃ Εὐρυδίκην, διότι αὕτη εἶνε πρόσωπον τριταγωνιστοῦν ὅλως καὶ καταλείπει τὴν σκηνὴν ἀπόφασιν ἔχουσα ν' αὐτοκτονήσῃ, εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι τοιαῦται πράξεις ἐξωτερικαὶ ἐτελοῦντο ἔξω τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ προσκηνίου καὶ ἐπὶ τούτοις ὡς τριταγωνιστὴς ἡ Εὐρυδίκη ἠδύνατο νὰ ἐξαφανισθῇ χωρὶς ποσῶς νὰ προκληθῇ ἡ ἐξαφάνισις της τὴν προσοχὴν τῶν θεατῶν, οὐδέποτε ὅμως εἰς τὸν πρωταγωνιστὴν ἐπιτρέπεται νὰ παραμένῃ ἐπὶ τοῦ προσκηνίου ἐν θέσει τριταγωνιστοῦ ἢ κωφοῦ προσώπου, διότι ἀνείκειται τοῦτο καὶ εἰς τοὺς κανόνας τῆς ἀρχαίας τραγῳδίας καὶ εἰς τὴν αἰσθητικήν, καὶ τὴν ψυχολογίαν, ὧν ἐγένετο ἐπίκλησις ὑπὲρ τοῦ ἐναντίου, ἀναφέρομεν δὲ παράδειγμα συμφωνότερον πρὸς τὰς ὑπαγορεύσεις τούτων.

Ἀρχαῖος ζωγράφος ἐπεχείρησε ν' ἀπεικονίσῃ τὴν τρωικὴν σκηνὴν τῆς θυσίας τῆς Ἰφιγενείας ἐν Αὐλίδι καὶ ἐξέφρασε τὸν διάφορον τρόπον καὶ βαθμὸν τῆς ὀδύνης ἐπὶ τῶν διαφόρων προσώπων, τὴν ὀδύνην ὅμως τοῦ πατρὸς Ἀγαμέμνονος μὴ δυνάμενος νὰ διερμηνεύσῃ οὔτε διὰ τῆς ἰχνογραφίας οὔτε διὰ τοῦ χρώματος τὸν παρίστησεν ἔχοντα κεκαλυμμένον τὸ πρόσωπον διὰ τῆς χλαμύδος, δὲν ἐξετόπισεν ὅμως αὐτὸν οὔτε τὸν παρεμέρισεν ὄπισθεν ἄλλων ἀσημάντων προσώπων, ὡς θέλει ἡ ἀξιότ. διεύθυνσις τοῦ Π. Γυμνασίου διὰ τὴν Ἠλέκτραν, ἀλλʼ ἀφῆκεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ περίοπτον θέσιν του, ἵνα οἱ θεαταὶ πρὸς τοῦτον ἀτενίζωσι καὶ διὰ τῆς ἰδίας εὐαισθησίας καὶ φαντασίας ἀναπλάττωσι τὴν ἀνέκφραστον πατρικὴν ὀδύνην.

Περὶ τοῦ χοροῦ καὶ ἄλλων ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΡΙΜΝΑΝ ΤΩΝ ΑΙΡΕΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

—Ὑπὲρ τῆς ἐμπορίας.

Οἱ μεγάλοι περιορισμοὶ οἵτινες ἐπεβλήθησαν περὶ τὴν κίνησιν τῶν ταξειδιωτῶν ἕνεκα τῶν ὑπαγορευομένων ἐκ τοῦ πολέμου προφυλάξεων, προξενοῦσιν εἰς τινας κλάδους τῆς ἐμπορίας μεγάλας ζημίας, αἵτινες δύνανται νὰ προληφθῶσι διά τινων παραχωρήσεων ὅλως ἀκινδύνων.

Οἱ ἔμποροι τῶν διαφόρων προϊόντων ὑποκειμένων εἰς φθοράν, ἤτοι τῶν ὀπωρῶν, μὴ δυνάμενοι προσωπικῶς νὰ διαθέτωσιν ἐν Αἰγύπτῳ τὰ ἐμπορεύματά των, ἀφίενται εἰς τὴν διάκρισιν ὧν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἰδίᾳ τῶν Ἑβραίων, τῶν ὁποίων εἶνε πολὺ γνωστὴ ἡ ἐμπορικὴ συνείδησις.

Ἡ Κυβέρνησις καθῆκον ἔχει νὰ προστατεύσῃ τὰ προϊόντα τοῦ τόπου καὶ τὰς οἰκονομικὰς καὶ παραγωγικὰς δυνάμεις αὐτοῦ εἰς τὰς παρούσας μάλιστα δεινὰς περιστάσεις, παρέχουσα ἄδειαν ταξειδίου εἰς Αἴγυπτον εἰς ἐμπόρους τῶν εἰδῶν τούτων παρέχοντας πᾶσαν ἐγγύησιν ἐμπιστοσύνης καὶ τιμιότητος, καὶ νομίζομεν ὅτι ὑπάρχουσι πολλοὶ τοιοῦτοι, ἄλλως, μετὰ τῆς σιτοδείας ἥτις φαίνεται ὅτι θὰ δοκιμάσῃ δεινῶς τὸν τόπον τοῦτον προσεχῶς κινδυνεύουσι καὶ τὰ προϊόντα ἐκεῖνα ἐξ ὧν θὰ ἀνεκουρίζετο σημαντικὸν μέρος τῶν κατοίκων.

Ἂς μὴ παρίδῃ ἡ Κυβέρνησις ὅτι ὁ θαλάσσιος ἀποκλεισμὸς διʼ ἔλλειψιν ἀτμοπλοίων καὶ διὰ τὸν ὑποβρυχιακὸν πόλεμον ἡ ἐξαγωγὴ χαρουπίων, κουκουλίων καὶ ἄλλων εἰδῶν θὰ ἦτο ἀδύνατος καὶ ὑπολείπεται εἰς τὴν Κυπρ. παραγωγὴν μόνη ἀγορὰ ἀνοικτὴ ἡ Αἴγυπτος καὶ εἶνε ἐπάναγκες ὅπως παρασχεθῇ πᾶσα πρὸς τὴν διεύθυνσιν ταύτην εὐκολία καὶ παραχώρησις, χωρὶς οὐδεμιᾶς βλάβης τοῦ σκοποῦ τῶν ἐπιβεβλημένων ἐκ τοῦ πολέμου περιορισμῶν καὶ προφυλάξεων.

Οἱ αἱρετοὶ τοῦ τόπου ἀντιπρόσωποι ὀφείλουσι νὰ ἐπιμείνωσι πρὸς τοῦτο παρὰ τῇ Κυβερνήσει.

—Ὑπὲρ τῶν τεχνιτῶν ἐργαστηρίων τοῦ σιδηροδρόμου.

Τοῦ εὐεργετήματος τοῦ πολεμικοῦ ἐπιδόματος ἔτυχον πάντες; οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὸ προσωπικὸν ὅλον τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἀπεκλείσθησαν αὐτοῦ μόνον οἱ τεχνῖται τοῦ σιδηροδρομικοῦ ἐργοστασίου, οἵτινες ἔχουσι δικαίωμα εἰς τοῦτο πλειότερον παντὸς ἄλλου.

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι καὶ εἰς ὁμαλοὺς καιροὺς ἀπολαμβάνουσιν ἡμερομίσθιον οὐχὶ ἐπαρκές, ὑπὸ τὰς παρούσας δὲ δεινὰς συνθήκας τὸ ἡμερομίσθιον των εἶνε ἀνεπαρκέστατον.

Ἐντούτοις, ἂν μὴ ἠμποδίζοντο ὑπὸ τῆς ἀπαγορευτικῆς προκηρύξεως νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, πάντες οὗτοι θʼ ἀπήρχοντο εἰς Ἀμερικὴν δ-που θʼ ἀπελάμβανον ἡμερομίσθιον 12—15 σελλινίων καὶ θὰ ἐξώδευον ἡμερησίως 3—4 σελ. μόνον.

Ἡ Κυβέρνησις κρατοῦσα τούτους βίᾳ εἰς τὸ σιδηροδρομ. ἐργοστάσιον ἵνα μὴ προξενήσῃ εἰς αὐτοὺς σκαιὰν ἀδικίαν δωρεῖται ν' αὐξήσῃ τὸ ἡμερομίσθιον τούτων εὐλόγως, ὡς ἔπραξε καὶ διὰ τὸν ἄλλων ὑπαλλήλικόν της κόσμον.

Οἱ κ. κ. αἱρετοὶ ἀντιπρόσωποι καθῆκον ἔχουσι καὶ ὑπὲρ τούτων νὰ ζητήσωσι δικαιοσύνην παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

ΝΟΜΟΘΕΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΤΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ

Συνεδρία Δευτέρας 17)30 Ἀπριλίου

Χθὲς τὸ Νομοθ. Συμβούλιον συνῆλθε περὶ τὴν 2.30′ μ.μ. τὴν πρεδρικὴν θέσιν κατέχοντος τοῦ Δικηγ. τοῦ Στέμματος, παρῆσαν δὲ ἅπαντα τὰ μέλη αὐτοῦ.

Ἀναγινώσκεται ἐν πρώτοις, ἡ πρώτη παράγραφος, δι' ἧς ἐκφράζονται αἱ εὐχαριστίαι τοῦ Συμβουλίου πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Ἀρμοστὴν ἐπὶ τῇ προσφωνήσει Του καὶ ὑπισχνεῖται τὸ Συμβούλιον πρόθυμον σύμπραξιν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ προόδου τοῦ τόπου.

Ἡ πρώτη αὕτη παράγραφος γίνεται δεκτὴ παμψηφεί. Μετὰ τοῦτο ἐγείρεται ὁ βουλευτὴς Λεμεσοῦ—Πάφου κ. ΝΕΟΦ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ὅστις προτείνει ὡς δευτέραν παράγραφον τὴν ἑξῆς:

2. Τὸ συμβούλιον ἔχον μείζονα καὶ πολλῷ ριζικώτερα νὰ ἀξιώσῃ, ἀποφεύγει σκοπίμως νὰ ἀπανιήσῃ μὲν ἐν λεπομερείαις εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ λόγου τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος θιγόμενα ζητήματα, νὰ ὑποδείξῃ δὲ τὰ ἰῆ; διοικήσεως τρωτὰ σημεῖα—καὶ θὰ εἶχε πολλὰ καὶ σοβαρὰ τοιαῦτα—καὶ ἀρκεῖται εἰς γενικὴν τοῦ δήλωσιν ὅτι θὰ πράξῃ ἀμέριστον καὶ σύντονον τὴν ἑαυτοῦ προσοχὴν καὶ συνεργασίαν εἰς πᾶν ὅ,τι θὰ ἐσκόπει τὴν ειλικρινῆ ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος καὶ τῆς γενικῆς, ἠθικῆς τε καὶ ὑλικῆς, προαγωγῆς τῆς Χώρας.

Τὴν πρότασιν ὑποστηρίζει ὁ κ. Εὐγ. Ζήνων.

Ὁ κ. Ν. Νικολαΐδης, λέγει ὅτι τὸ Νομοθ. Συμβούλιον δὲν ἠδύνατο ν' ἀρκεσθῇ εἰς τὴν πρώτην καὶ μόνην παράγραφον, διότι φρονεῖ ὅτι ἡ ἀπάντησις εἰς τὸν ἀνωκτηριον λόγον πρέπει νὰ ἦνε ἀνάλογος πρὸς τὸ περιεχόμενον τούτου, εἶνε δὲ τὸ σπουδαιότατον ἔγγραφον καὶ πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ πάντα τὰ σημεῖα ἐφ' ὧν ὁ τόπος ἀξιοῖ νὰ διατυπώσῃ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ.

Δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι παρʼ ἡμῖν τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ ἰσχύοντα ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, καὶ ν' ἀρκεσθῇ τὸ Συμβούλιον εἰς ἁπλᾶς εὐχαριστίας, διότι ἐκεῖ οἱ Βουλαὶ εἶνε πανίσχυροι καὶ δύνανται ἀφʼ ἑαυτῶν νὰ θεραπεύσωσι τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας των, ἐνῷ αἱ ἐξουσίαι τοῦ Συμβουλίου τούτου εἶνε λίαν περιωρισμέναι καὶ ἀληθῶς εἰπεῖν σκιώδεις.

Ὁ βουλευτὴς Λευκωσίας—Κυρηνείας ΙΡΦΑΝ ἐφφ. ἐνίσταται κατὰ τῆς παραγράφου τούτης ἐπιμένων ὅπως ἡ ἀπάντησις ἀποτελεσθῇ ἐκ τῆς μιᾶς παραγράφου τὰ δὲ παράπονα δύνανται νὰ διατυπωθῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἤδη ψηφισμάτων.

Λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ λάβῃ μέτρα κατὰ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Προπαγάνδας, διότι μέχρι τοῦδε ἐφάνη πολὺ χαλαρά. Τὸ καθεστὼς ἐξασφαλίζει προστασίαν τῶν Κυρίων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, τὴν ἐξωτερικὴν ἐμπορίαν τῆς Νήσου καὶ ἀποσοβεῖ ἐχθρικὴν ἐπιδρομήν.

Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ τίνα προπαγάνδαν ἐννοεῖ ὁ Ἰρφὰν ἐφ. ἀπαντᾷ οὗτος ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἔχουσιν εἰς τὴν διάνοιάν των οἱ Ἕλληνες βουλευταί.

Ὁ κ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ θεωρεῖ ὡς μίαν κατάλληλον ἀπάντησιν, τὴν σιωπήν.

Ὁ δὲ κ. ΕΥΓ. ΖΗΝΩΝ καὶ τὰν ὀίκτον.

Γενομένης ψηφοφορίας ἀμφηρίσαν Ἄγγλοι καὶ Μωαμεθανοὶ κατὰ τῆς προτάσεως καὶ αὕτη κατεψηφίσθη διὰ τῆς προεδρικῆς ψήφου.

Ὁ βουλευτὴς Λευκωσίας—Κυρηνείας κ. Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ ἐγερθεὶς προτείνει τὴν ἑπομένην παράγραφον:

3. Ἐν ἓν τούτοις ζήτημα, ὡς ἐκ τῆς σπουδαιότητος καὶ τοῦ ἀπὸ πολλοῦ ἐπείγοντος αὐτοῦ, δὲν δύναται νὰ παρέλθῃ ἐν σιγῇ, ἀφʼ οὗ μάλιστα τὰ αἱρετὰ μέλη ἰδιαιτέρως πρὸ τοῦ ἀνοίγματος τοῦ Νομοθετικοῦ διεμήνυσαν περὶ αὐτοῦ τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι. Συνίσταται δὲ τοῦτο εἰς τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις, καίτοι ἀπὸ τόσου χρόνου καὶ τόσῳ ζωηρῶς ἐξεδηλώθη ὑπό τε τοῦ λαοῦ καὶ τῆς αἱρετῆς ἀντιπροσωπείας σφοδρὰ καὶ γενικὴ ἐπιθυμία, καίτοι ἐπὶ τοῦ προκατόχου τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἐγένετο ἡ δέουσα προπαρασκευαστικὴ ἐργασία μέχρι τοῦ νὰ μὴ μένῃ σχεδὸν ἢ ἡ ψῆφος τοῦ συμβουλίου, δὲν ἠθέλησε νὰ παρουσιάσῃ τὰ νομοθετικὰ ἐκεῖνα μέτρα, ὑφʼ ἃν οὐσιωδῶς θὰ ἐβελτιοῦντο τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀφʼ ἑνὸς ἐν γένει καὶ τὰ τῆς ὄντως δεινῆς ἀφʼ ἑτέρου κατασάσεως τῶν κυρίων ἐργατῶν τῆς πνευματικῆς μορφώσεως καὶ ἀναπτύξεως διδασκάλων, θὰ ἐπήρχετο δʼ ἐν τέλει καὶ ἡ ἀνακούφισις τῶν πολὺ μᾶλλον φιλάνθρωπον καὶ πεπολιτισμένον Βρεττανικὸν ἔθνος, πρόσβαλλει δὲ καὶ ἡμᾶς ἅδην καθημένους καὶ διαχειμένους περὶ τῶν συμφερόντων καὶ τῆς καθόλου προόδου τοῦ τόπου τούτου. Τίνα θέσιν ἔχομεν ἐνταῦθα καὶ τίνα σκοπὸν ἔχουσιν αἱ ἐργασίαι ἡμῶν ὅταν ἡ παιδεία διατελεῖ ἐν οὕτω οἰκτρᾷ καταστάσει; Ὁμιλεῖ περὶ ἐλλείψεως τῆς Παιδείας ἡ Α. Ἐξοχότης ἐν τῷ ἐναρκτηρίῳ. Ἐὰν νοῇ ἔλεγχον οἰκονομικόν, ἔχει ἤδη τοιοῦτον, καὶ ἂν ἀξιοῖ εὐρύτερον καὶ αὐστηρότερον τοιοῦτον, εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ παραχωρήσωμεν αὐτόν. Ἂν ὅμως ἀξιοῖ νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τοὺς διορισμοὺς καὶ τὰς παύσεις τῶν διδασκάλων καθʼ οἱονδήποτε τρόπον ἢ νὰ ἀσκῇ ἔλεγχον ἐπὶ τῆς διδακτικῆς ὕλης, καὶ μετʼ εὐγνωμοσύνης λέγω ὅτι ἀπεσοβήθη κοινοβουλευτικῶς ὁ κίνδυνος οὗτος τῇ ψήφῳ τοῦ πρώην βουλευτοῦ καὶ νῦν Μουφτῆ Χαφοὺζ Ζιαῆ Ἐφ.

Ὑπὸ τὸν προκάτοχον Ἀρμοστὴν ἐγένοντο διασκέψεις καὶ μελέται ἐπὶ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ ζητήματος καὶ ὑπελογίσθη ἡ δαπάνη εἰς 22 χιλ. λίρας μετὰ τῆς παραχωρήσεως δὲ 5 ο)ο ἐπὶ τῶν σχολ. τελῶν εἰς τὸ Π. Γυμνασίον καὶ διὰ δύο Ἐπαγγελματικὰς σχολὰς ἡ δαπάνη συνεποσοῦτο εἰς 30,000 αἵτινες θὰ κατενέμοντο εἰς διαφόρους ἐμμέσους φόρους, ἐνῷ θὰ παρείχετο πλήρης ἀνεξαρτησία καὶ αὐτονομία εἰς τὴν Παιδείαν, διότι ἐδόθη ὑπόσχεσις ὅτι θὰ συνεκροτεῖτο Ἑλλην. Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν Ἕλληνος καὶ Ἕλλην ἐπόπτης θὰ προΐστατο τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας.

Καὶ ἐνῷ εἰς τοῦτο ἐγένοντο τὰ τῆς Παιδείας, οἱμέρον ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ καθεστώς, τόσον ἄθλιον καὶ δυσάρεστον διὰ τὴν παιδείαν ἡμῶν.

Ἡ παιδεία μας διατελεῖ ἐν οἰκτρᾷ κατασάσει ἐλλείψει ἐπαρκοῦς χρήματος καὶ οἱ διδάσκαλοι θὰ ἐκήρυσσον ἀπεργίαν ἂν μὴ συνηθάνοντο τὸ ὕψος τῶν καθηκόντων καὶ τὸ βάρος τῆς εὐθύνης αὐτῶν πρός τε τὸν λαὸν τῆς Νήσου καὶ τὴν πατρίδα, δὲν εἶνε ὅμως δίκαιον νὰ ἐκμεταλλευώμεθα τὰς ὑψηλὰς ταύτας ἀντιλήψεις τῶν διδασκάλων καὶ πάσῃ δυνάμει θὰ ἐργασθῶμεν πρὸς βελτίωσιν τῆς Παιδείας καὶ τῆς θέσεως ταύτης.

Δὲν πρέπει νὰ ἀγνοῇ ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἡ Ἑλλην. φυλὴ τὴν Παιδείαν ἔχει ἀμέσως μετὰ τὸν ἄρτον καὶ διὰ τῆς παιδείας της συνετέλεσε θαύματα διʼ ὧν αὕτη ἐμεγαλούργησε καὶ ἡ ἀνθρωπότης μέχρι σήμερον μεγαλουργεῖ διʼ ἐκείνων.

Τὸ ζήτημα τῆς Παιδείας εἶναι τὸ ζωτικώτατον πάντων διʼ ἡμᾶς καὶ ἡ ἀρίστη διευθέτησις τούτου θὰ εἶνε τὸ μέγιστον καθῆκόν μας.

Ὁ βουλευτὴς Λευκωσίας — Κυρηνείας κ. ΔΗΜ. ΣΕΒΕΡΗΣ ὑποστηρίζων τὴν πρότασιν παρατηρεῖ δύο σημεῖα ἐν τῷ ἐναρκτηρίῳ τῆς Α. Ἐξοχότητος ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Παιδείας, ὅτι ὁ παρὼν πόλεμος κωλύει τὴν ἀναθεώρησιν τῶν τῆς Παιδείας παρʼ ἡμῖν ὡς συνεπαγομένην αὔξησιν δαπανῶν καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνουσα τὴν ἐσπριξιν τοῦ ἀπαιτουμένου χρήματος, εἴτε διʼ ἐμμέσων ἢ ἀμέσων φόρων ἀξιοῖ νὰ ἀσκῇ καὶ ἀνάλογον ἔλεγχον.

Ἐν πρώτοις παρατηρεῖ ὅτι ὁ δεινότητος ἀληθῶς πόλεμος δὲν ἐπηρεάζει τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν τῆς Κύπρου, ἥτις εἶνε ὅλως ἀνεξάρτητος τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ δικαίουται νὰ διαθέτῃ τὰς προσόδους αὐτῆς κατὰ τὸν ἄριστον δοκοῦντα τρόπον. Ἀλλʼ ἡ πρόφασις αὕτη τοῦ πολέμου ἀπόδεικνυται ἀβάσιμος ὑπὸ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ ἐντ. ὑπουργὸς ἐν Ἀγγλίᾳ κ. Φίσσερ εἰσάγων τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ νέου λογιστικοῦ ἔτους εἶπεν ὅτι ἡ πίστωσις τῆς Παιδείας ἐθεωρήθη ἐπάναγκες ν' αὐξηθῇ κατὰ £3,849,000 χάριν τῆς καθόλου ἐκπαιδεύσεως καὶ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ πρακτικῆς τοιαύτης.

Ἐν ᾧ χρόνῳ, λοιπὸν, ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου ὁ πόλεμος μαίνεται περὶ τὰς ἑστίας αὐτῶν μεριμνῶσιν ὑπὲρ τῆς Παιδείας μετὰ τοσοῦτον ἐξαιρέτου διαφέροντος, ὥστε παρὰ τὰς κολοσσιαίας καὶ ἀπαραδειγματίστους ἐν τῇ ἱστορίᾳ πολεμικὰς δαπάνας ν' αὐξάνωσι καθʼ ἑκατομμύρια ὅλα λιρῶν τὴν Ἐκπαιδευτικὴν δαπάνην, τί δύναται νὰ κωλύσῃ ἡμᾶς μυκρὰν τοῦ πολέμου διάγοντας, καὶ ἰδίαν κεκτημένους διαχείρισιν οἰκονομικὴν τοῦ νὰ μεριμνήσωμεν περὶ τῆς παιδείας ἡμῶν καὶ δαπανήσωμεν ἐκ τῶν ἰδίων πόρων ἡμῶν;

Τὰ τῆς παιδείας παρʼ ἡμῖν ἔχουσι κάκιστα. Κοινότητες ὁλόκληροι στεροῦνται τοῦ εὐεργετήματος τῆς στοιχειώδους παιδείας, τὰ πλεῖστα τῶν σχολικῶν κτιρίων εἶνε ἀκατάλληλα ὅλως πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν καὶ φθείρουσι τὴν ὑγείαν τῶν φοιτώντων εἰς αὐτὰ παίδων, ὕστερεῖ ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ γυναικείου φύλου ἀπελπιστικῶς διʼ ἔλλειψιν χρημάτων καὶ οἱ μισθοὶ τῶν διδασκάλων εἶνε τόσον γλίσχροι, ὥστε καὶ οἱ ἐργάται σήμερον δὲν θὰ ἔστεργον νὰ παρέχωσι τὰς ὑπηρεσίας των ἀντὶ τοιούτου μισθοῦ.

Εἶνε αἰσχος διὰ τὸν τόπον ἡμῶν ἡ τόσον οἰκτρὰ κατάστασις τῆς παιδείας, καὶ προσβάλλει τὴν φιλοτιμίαν τῆς Κυβερνήσεως ἥτις ἐκπροσωπεῖ τὸ ἀξιοπρεπὲς καὶ τὸ μικροσκοπικὸν τοῦτο Συμβούλιον εὔχεται σύντομον καὶ ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ τῆς ἀνθρωποτητος καλοῦ.

Τὴν πρότασιν ὑποστηρίζει ὁ κ. Ν. Πασχάλης.

Ὁ κ. Ζανέτος ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἐκθέτει τὴν θεωρίαν καὶ σκοπιμότητα τῆς συνθήκης τοῦ 1878 καὶ τῆς Προκηρύξεως τῆς προσαρτήσεως τῆς Κύπρου τοῦ 1914. Καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ εὑρίσκει ὅτι ἡ διακυβέρνησις τῆς Κύπρου παρεχωρήθη εἰς τὴν Μ. Βρεττανίαν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ἀπεριορίστως ἐν μιᾷ δὲ μόνῃ περιπτώσει ὑποχρεοῦτο νὰ ἐκκενώσῃ αὐτήν, εἴποτε ἡ Ρωσία κατέλειπε τὰς ἀπὸ τῆς Τουρκίας κατακτηθείσας Ἀσίας χώρας διὰ τοῦ πολέμου τοῦ 1878. Ἡ συνθήκη αὕτη κατηγγήθη, ἀφότου Ρωσία καὶ Μ. Βρεττανία ὡς σύμμαχοι πολεμοῦσι κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ ἡ ἀπόφασις περὶ τῆς τύχης τῆς Κύπρου ἐναπόκειται εἰς τὸν Κυπριακὸν λαόν.

Διὰ τῆς προκηρύξεως τῆς προσαρτήσεως ρητῶς ἀναγράφεται ἐν αὐτῇ ὅτι ἡ Μ. Βρεττανία προσαρτᾷ τὴν Κύπρον εἰς τὰς κτήσεις αὐτῆς χάριν τῆς διοικήσεως καὶ τῆς προστασίας αὐτῆς, ὥστε τὸ δημιουργηθὲν ὑπὸ τοῦ πολέμου νέον καθεστὼς εἶνε προσωρινόν, καὶ ἐναπόκειται πάντ

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΕΝΑΡΞΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Τῇ π. Τρίτῃ περὶ ὥραν 2. 30' μ.μ. ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου ἄνευ τῆς συνήθους ἐπισημότητος ἕνεκα τοῦ τὸν κόσμον ὅλον καὶ τοὺς ἐμπολέμους ἰδίᾳ κατατρύχοντος δεινοτάτου πολέμου.

Κατὰ τὸ σύνηθες ἡ Α. Ε. ὁ Ἄρμοστὴς ἐν ἀνεπισήμῳ στολῇ ἀνέγνω τὸν ἐναρκτήριον λόγον καὶ ἀπῆλθε, τὴν προεδρικὴν δὲ θέσιν κατέλαβεν ὁ Δικηγ. τοῦ Στέμματος, τοῦ ἀναπληρωτοῦ τῆς Ἀρχιγραμματείας κ. Φὲν κατέχοντος θέσιν κατωτέραν τῶν ἄλλων ἐπισήμων μελῶν.

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη Τουρκιστὶ καὶ Ἑλληνιστὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων διερμηνέων καὶ κατόπιν ὁ Δασάρχης κ. Α. Πόβιλ προέτεινε τὸν σχηματισμὸν ὑπεπιτροπείας ἐκ τοῦ Ἀρχιγραμματέως, τοῦ Διοικητοῦ Λευκωσίας ἐκ μέρους τῶν ἐπισήμων καὶ ἐκ τῶν αἱρετῶν τῶν κ. κ. Θ. Θεοδότου, Φ. Ζαννέτου καὶ Νεοφ. Νικολαΐδου καὶ Ἰρφὰν ἐφ., καὶ ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτή.

Μετά τινα συζήτησιν διὰ ψηφοφορίας κατὰ πλειονοψηφίαν ἀντὶ τῆς π. Τετάρτης, ὡς προυτάθη ὑπὸ τοῦ Ἰρφὰν ἐφ. ὡρίσθη ἡμέρα ἡ χθὲς Δευτέρα πρὸς κατάθεσιν καὶ συζήτησιν τοῦ Σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως.

Τὸν ἐναρκτήριον λόγον δημοσιεύομεν ἐν ἄλλῃ σελίδι.

ΑΙ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Οἱ νέοι βουλευταί.— Ἡ ζυσχερὴς θέσις τῶν ἐπισήμων μελῶν.— Ἁπλοῖ ἀριθμοὶ ψήφων.

Ἡ χθεσινὴ πρώτη συνεδρία τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου, ἀπεστέλλοσεν ὡραίαν ἀπαρχὴν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς Κύπρου, διότι οἵ τε παλαιοὶ καὶ οἱ νέοι ἀντιπρόσωποι ἔδειξαν ἐξίσου ὅτι ἱστανται ἐπὶ τοῦ ὕψους τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν. Ὁ κ. Σεβέρης τὸ ζήτημα τῆς Παιδείας ἐπραγματεύθη μετὰ θετικότητος ἅμα ἀναιρέσας διὰ τρανοῦ καὶ ἀδιαφιλονικήτου ἐν Ἀγγλίᾳ παραδείγματος τὴν πρόφασιν τοῦ πολέμου ὡς κωλύοντος τὴν παιδευτικὴν διαρρύθμισιν παρ' ἡμῖν, μετ' ἐξάρσεως δὲ πολλῆς καὶ ἐπικαίρου ἐξομοιώσεως τὴν πρὸς τὴν παιδείαν λατρείαν τῆς Ἑλλην. φυλῆς πρὸς τὴν τῆς θρησκείας καὶ διακηρύξας ἐντονώτατα ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ σύμπαντος ὅτι διαρρήδην ἀποκρούεται οἱαδήποτε πλὴν τῆς οἰκονομικῆς ἀναμείξεως εἰς τὰ τῆς παιδείας ἡμῶν.

Ὡσαύτως ὁ κ. Ν. Πασχάλης ὑπομιμνήσκων τὰς ἀπὸ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν τοῦ πολέμου μεγαλοστόμους προκηρύξεις τῶν κορυφαίων ἀνδρῶν τῆς Μ. Βρεττανίας, ἐπαναλαμβανομένας ἔκτοτε μέχρι σήμερον, ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας πάντων καὶ ἰδία τῶν μικρῶν λαῶν, καὶ ποιούμενος ἔκκλησιν εἰς τὰς ἀρχὰς ταύτας ὀξέως ἐκέντησε τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τῶν ἐπισήμων μελῶν ὑπομνήσας ταῦτα τὴν ἣν ἔχουσιν ὑψίσην ὑποχρέωσιν ὅπως ἐπαξίως ἐκπροσωπήσωσι τὰς ἀρχὰς ταύτας καὶ τὸ ἔθνος αὐτῶν διὰ τῆς ψήφου των κυροῦντες αὐτάς, ἀφοῦ ἑκατομμύρια εὐγενῶν βρεττανικῶν ὑπάρξεων ἀγωνίζονται καὶ πίπτουσιν ὑπὲρ τούτων κυροῦντες διὰ τοῦ αἵματός των.

Καὶ' ἀμφοτέρας τὰς εἰρημένας περιπτώσεις πρέπει νὰ συνηισθάνθησαν βαθύτατα τὰ ἐπίσημα μέλη τὴν ἄγαν ψευδῆ θέσιν των, ἂν ἐπιτρέπεται νὰ κρίνωμεν ἀπὸ μεταπιπτούσας ἐκφράσεις τῆς ψυσιογνωμίας τοῦ προεδρεύοντος.

Ἡ ψυχικὴ ταραχὴ καὶ ταπείνωσις ἀπέβησαν ἐπαχθέστεραι, διότι οἱ Βρεττανοὶ οὗτοι ἦσαν καταδεδικασμένοι νὰ ψηφίζωσιν ὑπὲρ τῶν ἐνστάσεων τῶν Μωαμεθανῶν ἀντιπροσώπων τὰς ὁποίας οὗτοι ὑποστήριζον δι' ἐπιχειρημάτων πολὺ παραδόξων.

Ἀμφιβάλλομεν ἂν Βρεττανοὶ στρατιῶται, διατασσόμενοι ἐν πολέμῳ ἢ ἐν εἰρήνῃ νὰ πυροβολήσωσι κατ' ἀθώων καὶ ἀδυνάτων γυναικῶν καὶ παιδίων, θὰ ὑπήκουον οἱ Βρεττανοὶ ὅμως ἀνώτεροι κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι κατεδίκασαν καὶ ἀπεδοκίμασαν τὰς ὑψηλοτέρας καὶ εὐγενεστέρας ἀρχὰς περὶ ἐλευθερίας καὶ παιδείας συμμαχοῦντες καὶ ὁμοψηφοῦντες τοῖς Τούρκοις.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ ὁριστικὴ καὶ τελικὴ ἀπάντησις εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον τῆς Α. Ε. τοῦ Ἄρμοστοῦ θὰ περιορισθῇ εἰς τὴν πρώτην καὶ μόνην παράγραφον, ἣν ἐξασφαλίζουσιν αἱ ἡνωμέναι ψῆφοι Ἄγγλων καὶ Τούρκων καὶ βέβαιον ἐπίσης εἶνε ὅτι καὶ πάντα τὰ ζητήματα ἐν τῷ Νομοθετ. Συμβουλίῳ θὰ κανονίζωνται ὑπὸ τῆς Ἀγγλοτουρκικῆς ἐν αὐτῷ συμμαχίας, ὥστε νὰ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα ἐν τῇ δικνοίᾳ τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων ἂν θὰ ἔχωσι θέσιν ἐφεξῆς ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Ἐκ τῶν ἀνακοινωθέντων πρακτικῶν τῆς συνεδρίας τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου τῇ π. Τετάρτῃ σταχυολογοῦμεν τὰ ἑπόμενα:

Ὁ ἰσολογισμὸς τοῦ τῇ 31 Μαρτίου 1917 λήξαντος ἔτους ἐμφαίνει ἔσοδα μὲν £544. 14. 7 καὶ δαπάνας £544. 6. 2.

Ὁ Ἔφορος τοῦ Μουσείου κ. Μενέλ. Μαρκίδης ἐξετέλεσεν ἀνασκαφὰς εἰς Ἄρσος (Μεσαορίας) καὶ εἰς Βατυλήν, δι' ἃς ἐδαπανήθησαν £97. 14. 7 ἐκ τῆς πρὸς τοῦτο δωρεᾶς τοῦ κ. *C. G. Gunther*.

Ἡ Ἐπιτροπεία συνέστησε πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Ἄρμοστὴν καὶ Πρόεδρον αὐτῆς ὅπως αὐξήσῃ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Ἐφόρου κ. Μ. Μαρκίδου ἀπὸ £200 εἰς £250 διὰ βαθμιαίας κατὰ 10 λίρας ἐτησίας αὐξήσεως ἀρχομένης ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ἄνεμος σφοδρὸς ἐπεκράτησε τὸ πλεῖστον τῆς π. ἑβδομάδος βορειοδυτικός, διαλύων τὰ μόλις πεπυκνούμενα νέφη ὑπὸ τοῦ παροδικῶς πνέοντος ἀνατολικοῦ ἢ νοτιοδυτικοῦ ἀνέμου.

Τῇ π. Κυριακῇ, ὅτε ἐκόπασεν ὁ βορειοδυτικὸς καὶ ἐπεκράτησεν ὁ ἀνατολικὸς ἄνεμος τὸ πλεῖστον τοῦ Λευκωσιατικοῦ ὁρίζοντος ἐκαλύφθη νεφῶν, καὶ πρὸς τὸ ἀνατολικὸν καὶ νοτιανατολικὸν τὰ νέφη ἀνελύθησαν εἰς ραγδαίαν βροχὴν μετὰ πυκνῶν ἠλεκτρικῶν ἐκκενώσεων, ψεκάδες δὲ μόνον κατέπεσαν εἰς Λευκωσίαν καὶ τὰ περίχωρα.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ραγδαῖαι κατέπεσον βροχαὶ ἐν Λάρνακι καὶ ἐν Μεσαορίᾳ.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἀπὸ τῆς 10)23 μέχρι 17)30 Ἀπριλίου αἱ μετεωρολογικαὶ παρατηρήσεις ἐν τῷ Σταθμῷ Λευκωσίας ἐγένοντο ὡς ἑξῆς:

Θερμοκρασία.

Μεγίστη ἀπὸ	96 Φ.	35. 6 Κ.
μέχρι	70 Φ.	21. 1 Κ.
Ἐλαχίστη ἀπὸ	65 Φ.	18. 3 Κ.
μέχρι	40 Φ.	4. 4 Κ.

Ἄνεμος κυρίως βορειοδυτικός, σφοδρὸς κατὰ τὰς τελευταίας 4 ἡμέρας, νηνεμία δὲ τὴν νύκτα.

Ὁ καιρὸς ἐξηκολούθησε συννεφώδης τὴν ἡμέραν νέφη διεσπασμένα τὴν νύκτα. Ἴχνη βροχῆς μεταμεσημβρίαν τῆς Παρασκευῆς καὶ τοῦ Σαββάτου.

Τὴν Κυριακὴν ἠκούοντο βρονταὶ ἀπὸ τῆς 2. 15' μ. μ.

ΑΔΕΙΑΙ ΑΠΟΔΗΜΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ

Ἡ Στρατ. Διοίκησις γνωστοποιεῖ ὅτι ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὰς ἐκδοθείσας περὶ τούτου γνωστοποιήσεις τῇ 20)5 καὶ 13)26 Φεβρουαρίου 1917, γίνεται γνωστὸν ὅτι ἐφεξῆς μέχρι νεωτέρας γνωστοποιήσεως δὲν παρέχεται ἄδεια εἰς γυναῖκας καὶ παιδία νὰ ἐπιβιβάζωνται Βρεττανικῶν ἀτμοπλοίων εἰμὴ εἰς ἀποδεδειγμένας περιπτώσεις κατεπειγούσης ἀνάγκης.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΕΚΔΟΣΙΣ τοῦ «Κ. Φύλακος» ἐπεβραδύνθη ἕνεκα τῆς λογοκρισίας μὴ γενομένης ἐν καιρῷ διὰ τὴν ἀπασχόλησιν τοῦ κ. Στρατιωτ. Διοικητοῦ ἐν τῷ Νομοθετικῷ.

◆◆◆

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ. Τῇ π. Κυριακῇ ἐξέδραμεν εἰς τὴν ἄπαυλιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Μακαρονίτισσαν τὰ μέλη τοῦ Ἀναγνωστηρίου «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» ἀπὸ πρωΐας. Ἐλλείψει ἱερέως προσηυχήθησαν ἐν τῷ Ι. Ναῷ ἐν Σώματι δι' ἀπαγγελίας τῆς Κυριακῆς προσευχῆς ἣν ἡρμήνευσεν πρὸς αὐτοὺς ὁ πρόεδρος τοῦ Σωματείου καὶ τὴν ἡμέραν δλὴν διήγαγον ἐν ἀδιαπτώτῳ φαιδρότητι καὶ εὐθυμίᾳ, μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης τὰς συγκεντρώσεις τοῦ Σωματείου τούτου εὐπρεπείας καὶ κοσμιότητος.

◆◆◆

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΕΙΣ ΛΑΡΝΑΚΑ. Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἁγ. Γεωργίου ἡ κοινότης Ἀλώνας παρεκάλεσε τὸν Παναιρωτάτου Μητροπολ. Κυρηνείας κ. Μακάριον ἵνα ἱερουργήσῃ καὶ εὐλογήσῃ τοὺς προσκυνητάς, ἀπεδέχατο δὲ πατρικῶς ἡ Α. Πανιερότης καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τελεσθήσεται πανήγυρις, ἐπὶ τῷ ἐγκαινίῳ τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς κώμης ταύτης.

◆◆◆

ΓΑΜΟΙ. Τῷ π. Σαββάτῳ ἠλογήθησαν ἐν Λάρνακι οἱ γάμοι τοῦ καλλίστου γεωπόνου καὶ τετιμημένου ἀγωνιστοῦ τῶν δύο πολέμων κ. Γεώργ. Ν. Ζήνωνος καὶ τῆς ἐπὶ κάλλει καὶ ἀρετῇ διακεκριμένης Δεσποινίδος Μαρίας Κλ. Κράμβῃ.

—Τῇ π. Κυριακῇ ἐν Λευκωσίᾳ ἠλογήθησαν οἱ γάμοι τοῦ καλλίστου νέου κ Ι. Π. Ἀργυρίδου, λίαν εὐέλπιδος κυβερνητικοῦ ὑπαλλήλου, καὶ τῆς περικαλλοῦς καὶ σεμνῆς Δεσποινίδος Ἑλένης Λ. Παρτελλίδου.

Εἰς ἀμφότερα τὰ εὐάρμοστα ζεύγη εὐχόμεθα πᾶσαν οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν.

◆◆◆

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗι τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἁγ. Γεωργίου τὴν προσεχῆ Κυριακὴν τελεσθήσεται πανήγυρις εἰς φερώνυμον ἐξωκκλήσιον εἰς Ἀλτκὸν τῆς Νήσου, ὅπου προσκαλοῦνται οἱ φιλακόλουθοι προσκυνηταὶ τῶν περιχώρων.

◆◆◆

ΑΠΟ τῆς π. ἑβδομάδος διατρίβουσι παρ' ἡμῖν ὁ ἀξιότ. κ. Γεώργιος Γεωργιάδης ἐκ Λάρνακος μετὰ τῆς ἀξιοτ. Κυρίας του τῆς δεσποινίδος θυγατρός του καὶ τῶν μικρῶν τέκνων του καταλύσαντες εἰς τὸ Μέγα Ξενοδοχεῖον Σαλὶμ Χούρη

◆◆◆

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐπέτειον τοῦ Ἁγ Γεωργίου ἡ ἀξιότ. Κυρία Εὐτυχ. Ἰωαννίδου.

Ἐν Ἁγ. Θεοδώρῳ Λάρνακος ἀπεβίωσε πλήρης ἡμερῶν τῷ π. Σαββάτῳ περὶ τὴν πρώτην πρωινὴν ὥραν ὁ

Χ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ Χ. ΚΟΥΜΗΣ

περὶ τὰ 86 γεγονὼς ἔτη, κυκλούμενος ὑπὸ τέκνων, ἐγγόνων καὶ δισεγγόνων, ἐκηδεύθη δὲ σεμνοπρεπέστατα τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὴν ἐκφορὰν αὐτοῦ συνοδευούσης ὁλοκλήρου τῆς κοινότητος Ἁγ. Θεοδώρου καὶ πολλῶν ἐκ τῶν περιχώρων.

Ἡ Ἑλληνικὴ Σχολὴ ὥρισε τριήμερον ἀργίαν καὶ ἡ Ὀθωμανικὴ τοιαύτη ἦργησε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκφορᾶς εἰς ἔνδειξιν πένθους. Ἐπικήδειον εἶπεν ὁ διδάσκαλος τοῦ χωρίου καὶ στεφάνους κατέθεσαν ἐξ ὀνόματος τῆς τε Ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς Σχολῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ πρώην βουλευτὴς καὶ δήμαρχος Λάρνακος κ. Εὐάγγ. Χ'' Ἰωάννου καὶ Α. Χ. Παπᾶδες ἐπὶ τούτῳ προσελθόντες ἐκ Λάρνακος, ὁ κ. Γεώργ. Χ' Στυλιανοῦ ἐξ ὀνόματος τῆς οἰκογενείας του καὶ τῶν ἐμπόρων Λεμεσοῦ κ.κ. Γ. Θ. Ῥωσσίδου, Ν. Π. Λανίτου καὶ Γ. Παυλίδου καὶ πολλοὶ ἄλλοι κατετέθησαν στέφανοι.

Ὁ μετασὰς ἀπετέλεσε προσωπικότητα ἐμπορικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Λάρνακος διὰ τῆς πρακτικῆς νοημοσύνης του, τῆς συντόνου ἐργασίας καὶ ἀγρύπνου ἀποταμιεύσεως δυνηθεὶς νὰ συγκροτήσῃ ἀξιόλογον περιουσίαν ἐκτιμωμένην εἰς £30,000.

Ὡς ἔμπορος καὶ ὡς δανειστὴς ἀπήλαυεν ἀγαθῆς φήμης διὰ τὴν εὐθύτητα καὶ τιμιότητα περὶ τὰς συναλλαγάς του καὶ πρὸς τοὺς ὀφειλέτας, ἐγένετο δὲ δωρητὴς τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ἐν Λάρνακι καὶ εὐεργέτης τῆς Σχολῆς Ἁγ. Θεοδώρου, καὶ τὸ οἰκονομικὸν στήριγμα τῶν δεομένων χρημ. ὑποστηρίξεως ἐπὶ τόκῳ εὐλόγῳ, καὶ ὑπῆρχε ζωντανὸν ὑπόδειγμα εἰς τοὺς συγχωρίτας του καὶ συνεπαρχιώτας του τοῦ τί δύναται νὰ κατορθώσῃ ἐκ τοῦ μηδενὸς ἡ νηφαλιότης, ἡ φιλοπονία, ἡ φειδὼ καὶ ἡ ἀποταμίευσις, ἄρεται σπανίως ἀνυχῶς ἀπαντῶσαι ἡνωμέναι παρὰ πολίταις καὶ χωρικοῖς.

Τοὺς τέκνους του συλλυπούμεθα, τῷ μεταστάντι δ' εὐχόμεθα κούφην τὴν καλύψασαν αὐτὸν γῆν.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν, 21)4 Μαΐου 1917 καὶ ὥραν 8 μ.μ. ἀκριβῶς θέλει λάβει χώραν ἐν τῷ Θεάτρῳ Παπαδοπούλου παράστασις, καθ' ἣν θὰ παιχθῇ τὸ λίαν διδακτικὸν ἔργον «Η ΓΚΟΛΦΩ» ὑπὸ ὁμίλου ἐρασιτεχνῶν ὑπὲρ τῆς Φιλοπτ. Ἀδελφότητος «Ἅγ. Ἰωάννης».

Εἰσιτήρια παρὰ τῷ κ. Μ. Σκουφαρίδῃ.

Λευκωσία, 14)27 Ἀπριλ. 1917.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠ. ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Παρακαλεῖσθε νὰ τιμήσητε τοὺς γάμους τῶν τέκνων ἡμῶν

ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ

καὶ

ΕΡΜΙΟΝΗΣ ΜΑΤΡΟΜΙΧΑΗΛ

εὐλογηθησομένους τῇ προσεχεῖ Παρασκευῇ 21 Ἀπριλίου ὥρᾳ 1 μ. μ. ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Κασσιανοῦ.

Οἱ μελλόνυμφοι μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου θ' ἀπέλθωσιν εἰς Βαρώσια ὅπου θὰ δεχθῶσι τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 18)1 Μαΐου 1917.

Μαρία Μαυρομιχάλη
Εἰρήνη Ἀναστασιάδου
χ' Ἀντ. Ἀναστασιάδης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Οἱ διδάσκαλοι Ἁγίας Φυλάξεως μετὰ τῶν μαθητῶν των, τὸ Προσκοπικὸν σῶμα καὶ οἱ κάτοικοι θερμῶς εὐχαριστοῦν τὸν ἔγκριτον Ἀγροτικὸν Ἰατρὸν Ὀρεινῆς κ. Κ. Μαυραντώνην, διὰ τὴν εὐγενῆ καλωσύνην ποὺ ἔλαβε καὶ ὡμίλησεν ἐνώπιον αὐτῶν, κατὰ τὴν 4ην μ.μ. ὥρ. τῆς παρελθ. Δευτέρας, περὶ τῆς «Προφυλάξεως ἀπὸ τῶν διαφόρων μολυσματικῶν ἀσθενειῶν ἐν γένει, καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τῶν Ἑλωδῶν Πυρετῶν».

13)26)4)1917.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐπειδὴ ἐν τῇ μετ' οὐ πολὺ ἐκδοθησομένῃ Ἐπετηρίδι τοῦ Συλλόγου τῶν Τελειοφοίτων θὰ περιέχηται πρὸς τοῖς ἄλλοις θέμασι καὶ ἡ Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Λευκοσίας ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς ἱδρύσεώς της 1812 μέχρι τῆς ἱδρύσεως τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου 1893, διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν τοὺς ἀπανταχοῦ ἐν τῇ νήσῳ ἢ τῇ ἀλλοδαπῇ μαθητεύσαντας ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ ν' ἀποστείλωσι πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Εὐέλθοντα Γλυκὺν, ἰατρὸν, εἰς ὃν ἀνετέθη ἡ σύνταξις τῆς Ἱστορίας, οἱανδήποτε πληροφορίαν ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἐρωτήσεων:

α') Τίνα πρόσωπα ἐδίδαξαν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Σχολῇ καὶ πόθεν ἡ προέλευσις αὐτῶν;

β') Ἐπὶ πόσα ἔτη καὶ τίνα μαθήματα ἐδίδαξεν ἕκαστον πρόσωπον;

γ') Ποῖον δίπλωμα εἶχον καὶ ποῦ ἐμορφώθησαν.

ΕΚ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἑλλην. Πρακτορεῖον.

Ἀθῆναι 12)25 Ἀπρ.—Παρὰ τὰς αἰσιοδόξους προβλέψεις τῆς χθὲς περὶ λήξεως τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως, αὕτη ἐξακολουθεῖ, προσκρούει δὲ ἐνώπιον δυσχερειῶν, τῶν ὁποίων τὴν ταχεῖαν ἐξομάλυνσιν ἐπιζητεῖ νὰ ἐξεύρῃ ὁ κ. Ζαΐμης διὰ δραστηρίων προσπαθειῶν.

Ἀθῆναι 13)26.—Ἡ κατάστασις παραμένει ἀμετάβλητος.

Τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου ἀνακοινοῖ ἐπιστολὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Συμμαχικοῦ Ἑλέγχου, στρατηγοῦ Κομπού, πρὸς τὸν κ. Λάμπρον δι' ἧς ἀναιρεῖται τὸ ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἀνταλλαγεῖσα μεταξὺ Κομπού καὶ ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀλληλογραφία ἀποκλείει τὴν εὐθύνην τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν δρᾶσιν τῶν συμμοριῶν εἰς τὴν οὐδετέραν ζώνην.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Μεγάλη μάχη.

Λονδίνον, 11)24 (Ρ.).—Νέαι λεπτομέρειαι τῆς μάχης τῆς δευτέρας καταδεικνύουν ὅτι ἡ ἐξαιρετικὴ λυσσώδης. Ἑπτὰ γερμανικαὶ μεραρχίαι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν μάχην ἐπὶ τοῦ μετώπου Κρουαζὶγ—Γκραμέλ. Πολλὰ σημεῖα ἔχοντα μεγάλην σπουδαιότητα ἠλλαξαν ἐπανειλημμένως κατόχους, πάντα ὅμως ἔμειναν εἰς χεῖρας μας ἐκτὸς οἰκοδομημάτων τινῶν βορείως τοῦ Ρέ. Τὸ συγκεντρωμένον πυροβολικόν μας συνέτριψε πολλὰς ἀντεπιθέσεις, ὅσαι δὲ ἐχθροὶ κατώρθωσαν νὰ εἰσέλθουν ἐντὸς τῶν συρματοπλεγμάτων μας ἐθερίσθησαν ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν πολυβόλων μας. Ἓν μόνον ἀγγλικὸν σῶμα συνέλαβεν αἰχμαλώτους ἀνήκοντας εἰς τέσσαρας μεραρχίας. Προηλάσαμεν ἐφ' ὅλου τοῦ μετώπου.

Ἐσημειώθησαν συρράξεις, καίτοι ὀλιγώτερον σφοδραί, εἰς διάφορα σημεῖα ἐπὶ τοῦ μετώπου μάχης. Ἐξηκολουθήσαμεν προελαύνοντες μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ Σανσὲ καὶ Μονσὺ λὲ Πρὲ καὶ ἡ γραμμή μας προήχθη μέχρις ἀποστάσεως ἑκατοντάδων τινῶν γιαρδῶν ἀπὸ τοῦ Μονταὶν-λὲ-Κρουαζὶγ καὶ Σεριζύ.

Ἀντεπιθέσεις διὰ μεγάλων δυνάμεων παρὰ τὴν Γκαβρελσυνετριὲν ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ μας ὁ ἐχθρὸς ἀπεσύρθη ἐν ἀταξίᾳ. Πλέον τῶν δισχιλίων αἰχμαλώτων μετεφέρθησαν ἀπὸ τῆς Δευτέρας ὀπισθεν τῆς γραμμῆς καὶ ἄλλοι φθάνουν ἐλόνεν.

Τὴν Δευτέραν συνήφθησαν αἱ περισσότεραι ἐναέριοι μάχαι ἢ καθ' οἱανδήποτε ἄλλην ἡμέραν. Τὰ ἀεροπλάνα μας, ποσοβάλλοντα τὸν ἐχθρὸν, ἐφθασαν πέραν τῶν ἐχθρικῶν γραμμῶν, ρίψαντα βόμβας ἐπὶ τῶν σιδηροδρομ. γραμμῶν, τῶν ἀποθηκῶν καὶ τῶν ἀεροδρομίων, ἀναγκάσαντα τὰ ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα νὰ δεχθοῦν τὴν μάχην.

Δεκαπέντε ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα κατερρίφθησαν καὶ 24 ἄλλα ἠναγκάσθησαν νὰ προσγειωθοῦν. Ἓν μέγα ἀεροπλάνον μὲ τρεῖς θέσεις κατερρίφθη ἐντὸς τῶν γραμμῶν μας, καὶ οἱ ἐν αὐτῷ ἠχμαλωτίσθησαν. Δύο ἀεροπλάνα μας λείπουν.

Λονδίνον 12)25, (Ρ). Τὸ ἐξαγόμενον μάθημα ἐκ τῆς μεγάλης μάχης εἶνε ὅτι αἱ κυριώτεραι γερμανικαὶ στρατιαί, αἵτινες ὑπέστησαν τὴν ἐπίδρασιν τῆς πρωτοβουλίας τῶν Συμμάχων ἐτέθησαν εἰς ζήλημα καὶ ὅτι τὸ ἄνθος τῶν στρατευμάτων τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦνται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ Πομμεριανοὺς καὶ Βαυαροὺς, μετέσχον τοῦ ἀγῶνος.

Οἱ αἰχμαλωτισθέντες εἶνε ρωμαλαιότεροι τῶν αἰχμαλωτισθέντων κατὰ τὰς τελευταίας συγκρούσεις. Τετρακισχίλιοι Γερμανοί, συγκεντρωθέντες εἰς δάσος δι' ἀντεπιθέσεων ἐγένοντο ἀντιληπτοὶ ὑπὸ τῶν ἀεροπλάνων μας καὶ ἐπλήγησαν μέχρι θανάτου, ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν πυροβολαρχιῶν αἵτινες ἐπλήρωσαν τὸ δάσος δι' ἀσφυξιγόνων βλημάτων. Τὴν δευτέραν, τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα, εἰς πολλὰ σημεῖα ἐρρίφθησαν εἰς τὸν ἀγῶνα, φέροντα χρώματα ἐρυθρὰ καὶ λευκὰ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἡ ἐπὶ τοῦ μικροῦ ποταμοῦ Σκὰρπ πάλη ὑπερβαίνει τὴν ἐπὶ τοῦ Ὑζὲρ, Σὰμ κτλ. ὡς Ἱστορικῆς σφαγῆς. Ὁ Σκὰρπ ἐξελέγη ὑπὸ τοῦ Στρατάρχου Χαίγκ διὰ τὴν κυριωτέραν αὐτοῦ ἐπίθεσιν, δεδομένου ὅτι εἶνε τὸ ἀσθενέστερον εἰς τὰς γερμανικὰς γραμμάς. Διέρχεται κατὰ μῆκος ἀγουσαν κατευθείαν εἰς Ντουαὶ, κέντρον τῶν γερμανικῶν ἀμυντικῶν γραμμῶν.

Οὐδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη σημαντικῶν προσβολῶν ἐνταῦθα διὰ νὰ προκληθῇ ἡ ἐκκένωσις τοῦ Λένς. Ἀκολούθως ἡ κυριωτέρα γερμανικὴ θέσις μεταξὺ Δρόκουρ καὶ Κουὶν, ἥτις εἶνε παράτασις τῆς γραμμῆς Χίντεμβουργ, ὑπάρχουν δὲ λόγοι τοῦ νὰ πιστεύηται, ὅτι δὲν ἐπερατώθη, θὰ ἀπειληθῇ, ὡς καὶ ἡ βάσις ἐπὶ τῶν ἐκτεταμένων κοιλάδων πρὸς τὸ Βέλγιον. Ὁ στρατάρχης Χαίγκ πλήττει οὕτως εἰς τὴν καρδίαν τοῦ εἰσβολεῖς.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Παρίσιοι 10)23. (Στρατὸς τῆς Ἀνατολῆς).—Ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Λίμνης Δοϊράνης, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Στρυμόνος καὶ τοῦ Τσέρνα καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν Ἰταλικὸν τομέα, ἐσημειώθη ζωηρὰ δρᾶσις πυροβολικοῦ.

Τὴν νύκτα τῆς 8)21 πρὸς τὴν 9)22 ἀπεκρούσαμεν πολλὰς ἐχθρικὰς κατοπτεύσεις ἐπὶ τοῦ μετώπου μεταξὺ τοῦ Τσερβεναστένα καὶ τοῦ Σοκόλ.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κορυτσᾶς, ἐν-ἐχθρικὸν ἀεροπλάνον ἠναγκάσθη νὰ προσγειωθῇ· οἱ ἐπιβαίνοντες αὐτοῦ δύο ἀξιωματικοὶ ἠχμαλωτίσθησαν.

Λονδῖνον, 11)24.—Ὁ ἐχθρὸς διαθέτει κολοσσιαίας δυνάμεις πέριξ τοῦ Μοναστηρίου, συμπεριλαμβανομένων μιᾶς γερμανικῆς μεραρχίας καὶ βουλγαροτουρκικῶν δυνάμεων.

Λονδῖνον,